

ปัจจัยที่มีผลต่อปริมาณเงินกู้ยืมของธนาคารพาณิชย์ไทย

Factors Affecting Commercial Bank's Loan of Thai Commercial Banks

ปัจจัยที่มีผลต่อปริมาณเงินกู้ยืมของธนาคารพาณิชย์ไทย

Factors Affecting Commercial Bank's Loan of Thai Commercial Banks

การค้นคว้าอิสระเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน

มหาวิทยาลัยกรุงเทพ

ปีการศึกษา 2559

©2559

พิมพ์ลักษณ์ พัฒนชัย

สงวนลิขสิทธิ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
อนุมัติให้การค้นคว้าอิสระเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน

เรื่อง บัณฑิตที่มีผลต่อปริมาณเงินกู้ยืมของธนาคารพาณิชย์ไทย

ผู้วิจัย พิมพลักษณ์ พัฒนชัย

ได้พิจารณาเห็นชอบโดย

อาจารย์ที่ปรึกษา

(ดร.รพีสร เพ็องเกษม)

ผู้เชี่ยวชาญ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศุภเจตน์ จันทร์สาส์น)

(ดร.ศันสนีย์ เทพปัญญา)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

9 พฤศจิกายน 2559

พิมพ์ลักษณ์ พัฒนชัย. ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน, พุทธศักราช 2559,
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.

ปัจจัยที่มีผลต่อปริมาณเงินกู้ยืมของธนาคารพาณิชย์ไทย (44 หน้า)

อาจารย์ที่ปรึกษา: ดร.รพีพร เฟื่องเกษม

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อการกู้ยืมเงินของธนาคารพาณิชย์ และเพื่อศึกษาการบริหารแหล่งเงินกู้ยืมของธนาคารพาณิชย์ให้มีประสิทธิภาพในการดำเนินงานและบริหารสภาพคล่องของธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทย ข้อมูลที่ใช้เป็นข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) แบบอนุกรมเวลา (Time Series Data) ในความถี่แบบรายเดือน ระยะเวลารวมทั้งสิ้น 15 ปี เริ่มตั้งแต่เดือนมกราคม 2544 ถึง เดือนธันวาคม 2558 รวม 180 เดือน โดยใช้วิธีทางเศรษฐมิติมาเป็นเครื่องมือในการวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงซ้อนพหุคูณ (Multiple Linear Regression Analysis) ซึ่งตัวแปรที่ใช้เป็นตัวแปรที่คาดว่าจะส่งผลกระทบต่อปริมาณการกู้ยืมเงินของธนาคารพาณิชย์ทั้งระบบ ได้แก่ ปริมาณเงินความหมายกว้าง (M2), อัตราส่วนเงินให้สินเชื่อต่อเงินฝากของธนาคารพาณิชย์ทั้งระบบ (Loan to Deposit), ปริมาณเงินกองทุนของธนาคารพาณิชย์ทั้งระบบ (Capital Fund), ปริมาณสินทรัพย์รวมของธนาคารพาณิชย์ (Asset), ดัชนีราคาตลาดหลักทรัพย์ (SET Index), ดัชนีราคาผู้บริโภคชุดทั่วไป (Consumer Price Index), อัตราแลกเปลี่ยน (บาท/ดอลลาร์สหรัฐอเมริกา) (Exchange Rate) และ อัตราดอกเบี้ยซื้อคืนพันธบัตร 1 วัน (Repurchase Rate)

ผลการศึกษาพบว่าปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อปริมาณเงินกู้ยืมของธนาคารพาณิชย์มากที่สุด คือ อัตราส่วนปริมาณสินเชื่อต่อปริมาณเงินฝากซึ่งมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน เนื่องจากเงินฝากเป็นถือเป็นแหล่งเงินทุนซึ่งธนาคารพาณิชย์จะนำเงินดังกล่าวมาลงทุนต่อทำให้เกิดผลตอบแทนในรูปแบบของดอกเบี้ยหรือเงินปันผล โดยการให้สินเชื่อแก่ลูกค้าที่มีความต้องการเงินสำหรับนำไปลงทุนหรือใช้จ่าย ซึ่งธนาคารจะต้องมีการบริหารเงินฝากและสินเชื่อให้สอดคล้องกัน หากเน้นเพียงด้านใดด้านหนึ่งหรือไม่สัมพันธ์กันจะก่อให้เกิดปัญหาขาดสภาพคล่องได้

คำสำคัญ: ปริมาณเงินกู้ยืมของธนาคารพาณิชย์, ธนาคารพาณิชย์ไทย, อัตราส่วนปริมาณสินเชื่อต่อเงินฝาก

Pattanachai, P. M.S. (Finance), November 2016, Graduate School, Bangkok University.

Factors Affecting Commercial Bank's Loan of Thai Commercial Banks (33 pp.)

Advisor : Rapeesorn Fuangkasem, DBA.

ABSTRACT

This research aims to study the factors that affect commercial banks' loan of Thai Commercial Banks and to study the management of loans by commercial banks to effectively operate and manage the liquidity of commercial banks in Thailand. The data used is time series on a monthly frequency. The total period of 15 years starting from January 2001 to December 2015, total of 180 months. The statistical analysis is econometric models with Multiple Linear Regression Analysis. The variables are expected to affect the amount of commercial banks' loan including broad money (M2), loan to deposit ratio, capital fund of commercial bank, total asset of commercial bank, SET index, consumer price index, exchange rate (Baht/USD) and 1-day repurchase rate).

The study found that the factors that affect the amount of commercial banks' loan is loans to deposits and correlated in the same direction. Due to deposits is a source of funding. Also the bank will be reinvested. Thus causing a return from interest or dividend by providing credit to customers who have need for money to invest or spend. The bank has to manage deposits and loans according to maintain liquidity.

Keywords : Bank's Loan, Thai Commercial Banks, Loan-to-deposit Ratio

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อปริมาณเงินกู้ยืมของธนาคารพาณิชย์ไทยทั้งระบบ สำเร็จลุล่วงไปด้วยดีด้วยความช่วยเหลือจากคณาจารย์หลายท่าน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ดร.รพีพร เพ็ญเกษม อาจารย์ที่ปรึกษา ที่ได้เสียสละเวลาอันมีค่า นับตั้งแต่เริ่มต้นดำเนินการจนกระทั่งแล้วเสร็จ อีกทั้งยังให้ความรู้คำแนะนำ และแนะแนวทางในการค้นคว้า ตลอดจนตรวจทานแก้ไขทำให้งานวิจัยนี้ให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น ตลอดจนประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ในการตลอดหลักสูตร ข้าพเจ้าขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

นอกจากนี้ยังขอขอบพระคุณคุณพ่อ คุณแม่ คุณน้า และครอบครัววงพิมลที่คอยเป็นกำลังใจ ขอขอบคุณเพื่อนๆ หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงินที่คอยช่วยเหลือให้คำปรึกษา แบ่งปันข้อมูล และให้กำลังใจซึ่งกันและกันในการจัดทำงานวิจัยในครั้งนี้ให้สำเร็จไปได้ด้วยดี

สุดท้ายนี้ข้าพเจ้าหวังเป็นอย่างยิ่งว่าข้อมูลในการศึกษาครั้งนี้จะเป็นประโยชน์แก่ผู้ที่สนใจ หากผิดพลาดประการใด ข้าพเจ้าขอน้อมรับไว้แต่เพียงผู้เดียว

พิมพ์ลภักษ์ พัฒนชัย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญตาราง	ณ
สารบัญภาพ	ญ
บทที่ 1 บทนำ	
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์	7
1.3 ขอบเขตของการศึกษา	7
1.4 ประโยชน์ที่จะได้รับ	7
1.5 คำนิยามศัพท์เฉพาะ	8
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
2.1 แนวคิดและทฤษฎี	10
2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	16
2.3 กรอบแนวความคิด	17
2.4 ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา	18
บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย	
3.1 การเก็บรวบรวมข้อมูล	19
3.2 การวิเคราะห์ข้อมูล	19
3.3 สมมุติฐานในการศึกษา	21
3.4 แบบจำลองที่ใช้ในการศึกษา	21
บทที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูล	
4.1 การทดสอบข้อมูล	25
4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสมมุติฐาน	28
บทที่ 5 สรุปผลการศึกษา	
5.1 สรุปผลการศึกษา	30
5.2 ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้	31
5.3 ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป	31

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บรรณานุกรม	32
ภาคผนวก	33
ประวัติผู้เขียน	44
เอกสารข้อตกลงว่าด้วยการอนุญาตให้ใช้สิทธิในรายงานการค้นคว้าอิสระ	

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1.1 : การแสดงปริมาณเงินกู้ยืมของธนาคารพาณิชย์ ตั้งแต่ปี 2544 – 2558	3
ตารางที่ 4.1 : การทดสอบข้อมูลทางสถิติเบื้องต้น	25
ตารางที่ 4.2 : การทดสอบปัญหา Multicollinearity	26
ตารางที่ 4.3 : การทดสอบปัญหา Multicollinearity หลังตัดตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กันออก	26
ตารางที่ 4.4 : สรุปผลการประมาณค่าสัมประสิทธิ์สมการของสมการ	28

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1.1 : การแสดงปริมาณเงินฝาก ปริมาณสินเชื่อ และ สัดส่วนสินเชื่อต่อเงินฝากตั้งแต่ปี 2544 – 2558 (หน่วย : ล้านบาท)	4
ภาพที่ 1.2 : การแสดงปริมาณเงินฝาก ปริมาณสินเชื่อ สัดส่วนสินเชื่อต่อเงินฝาก เงินกองทุน และสินทรัพย์รวมของธนาคารพาณิชย์ ตั้งแต่ปี 2544 – 2558 (หน่วย : ล้านบาท)	5
ภาพที่ 2.1 : การกำหนดอัตราดอกเบี้ยดูดยภาพตามทฤษฎีความพึงพอใจในสภาพคล่อง	12
ภาพที่ 2.2 : ทฤษฎีปริมาณเงินให้กู้	13
ภาพที่ 2.3 : กรอบแนวความคิด	17

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ประเทศไทยมีระบบเศรษฐกิจแบบเสรี ระบบการเงินจึงมีบทบาทที่สำคัญในการเป็นกลไกที่ช่วยจัดสรรทรัพยากรจากผู้มีเงินออมไปยังผู้ที่ต้องการเงินลงทุน โดยธนาคารพาณิชย์ถือเป็นองค์ประกอบที่มีความสำคัญต่อระบบการเงินในประเทศไทยในการเป็นตัวกลางที่ทำหน้าที่รับฝากเงินจากประชาชนผู้มีเงินออม แล้วนำไปปล่อยสินเชื่อให้แก่ผู้ที่ต้องการเงินลงทุนเพื่อนำไปใช้ในกิจกรรมต่างๆ ทั้งในภาคครัวเรือน ภาคเศรษฐกิจ และภาครัฐบาล ส่งผลให้เศรษฐกิจของประเทศเจริญเติบโต นอกจากนี้ ธนาคารพาณิชย์ยังเป็นช่องทางในการส่งผ่านการดำเนินนโยบายการเงินของรัฐบาลโดยการกำหนดระบบการใช้จ่ายเงิน การเพิ่มหรือลดปริมาณเงิน หากธนาคารพาณิชย์ขาดเสถียรภาพ ทั้งในกรณีที่มีผลการดำเนินงานขาดทุนหรือในกรณีที่มีเงินทุนหมุนเวียนไม่เพียงพอในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง อาจส่งผลกระทบต่อความเชื่อมั่นของประชาชนที่มีต่อระบบการเงิน และ เศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ

เสถียรภาพของธนาคารพาณิชย์จึงมีความสำคัญ หากเกิดผลกระทบต่อธนาคารพาณิชย์ เช่น ในกรณีที่เกิด Bank-run ที่ผู้ฝากเงินแห่ไปถอนเงินกะทันหันเนื่องจากได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ต่างๆ หรือได้รับข่าวลือในทางที่ไม่ดี ย่อมทำให้ประชาชนขาดความเชื่อมั่น จนอาจส่งผลกระทบเป็นลูกโซ่ต่อไปยังสถาบันการเงินอื่นในระบบ รวมถึงอาจส่งผลกระทบต่อการทำงานของตัวกลาง จนทำให้ภาคธุรกิจประสบปัญหา ภาครัฐอาจต้องนำเงินทุนจากภาษีของประชาชนมาช่วยเหลือธนาคารพาณิชย์ที่ประสบภาวะดังกล่าว หรือในอีกกรณีที่ธนาคารพาณิชย์นำเงินที่รับฝากมาจากประชาชนแล้วนำมาปล่อยกู้ในระบบเศรษฐกิจมีไม่เพียงพอจึงจำเป็นต้องกู้ยืมเงินจากแหล่งอื่นๆ เพื่อใช้ในการแสวงหากำไร หากเกิดปัญหาต้องจัดสรรเงินกู้ระยะสั้นจากการกู้ยืมเงินจากต่างประเทศซึ่งมีต้นทุนสูงและมีผลกระทบจากความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยน ธนาคารพาณิชย์ได้ก็อาจประสบปัญหาขาดสภาพคล่องได้

ในส่วนของการควบคุมดูแล การออกกฎเกณฑ์ หรือเงื่อนไขในการเข้าไปตรวจสอบการดำเนินงานของธนาคารพาณิชย์ เพื่อช่วยให้การดำเนินงานมีการบริหารความเสี่ยงที่ดีและอยู่ในระดับที่เหมาะสมนั้น มีธนาคารแห่งประเทศไทยเป็นผู้กำกับดูแล ในกรณีที่ธนาคารพาณิชย์ชำระคืนหนี้และภาระผูกพันไม่ทันตามกำหนดเวลาหรือในกรณีที่ไม่สามารถชำระคืนได้เมื่อถูกทวงถาม เนื่องจากไม่สามารถหาเงินมาคืนได้เพียงพอ หรือกรณีที่หาเงินได้แต่มีต้นทุนที่สูงเกินระดับที่ยอมรับได้ อาจทำให้เกิดผลกระทบต่อรายได้และเงินกองทุนของธนาคารพาณิชย์ได้ ด้วยเหตุนี้จึงจำเป็นต้องมีการกู้ยืมเงินเพื่อ

ดำรงสภาพคล่องด้วยเหตุผลหลัก ๆ คือ ข้อแรก เพื่อให้เป็นไปตามข้อกำหนดของการดำรงสินทรัพย์ สภาพคล่องตามกฎหมาย (Reserve Requirements) ซึ่งเงินกองทุนถือเป็นสิ่งที่ธนาคารพาณิชย์ต้องให้ความสำคัญเป็นอย่างมาก เพื่อให้เป็นไปตามกฎเกณฑ์การกำหนดอัตราส่วนขั้นต่ำที่ธนาคารพาณิชย์ต้องดำรงไว้ระหว่างเงินกองทุนกับสินทรัพย์ หากอัตราส่วนดังกล่าวลดลงต่ำกว่าที่กฎหมายกำหนด จะถือเป็นเรื่องร้ายแรงอย่างยิ่ง ทั้งนี้ เพื่อเป็นการแสดงให้เห็นถึงความมั่นคงแข็งแรงของธนาคารพาณิชย์อยู่ตลอดเวลาอันทำให้เชื่อได้ว่าธนาคารพาณิชย์แห่งนั้นจะไม่ล้มและเลิกกิจการไปโดยง่าย

ความสำคัญอีกหนึ่งคือเพื่อให้เป็นไปตามการดำรงสภาพคล่องของกิจการสำหรับใช้ในกิจกรรมการดำเนินงาน นั่นก็คือการรับฝากเงินและนำไปปล่อยกู้ โดยการบริหารสภาพคล่องของธนาคารพาณิชย์นั้น แหล่งเงินทุนระยะสั้นจะนำไปปล่อยสินเชื่อระยะสั้น ส่วนเงินทุนระยะยาวนำไปปล่อยสินเชื่อระยะยาว โดยทั่วไป ลูกค้านาคารจะถอนเงินฝากไม่พร้อมกัน และบางรายจะฝากต่อเมื่อครบกำหนด ส่วนการเบิกเงินกู้ของลูกค้าสินเชื่อมักมีกำหนดแน่นอน ธนาคารพาณิชย์จึงต้องวางแผนประมาณการเงินสดเข้า-ออก โดยการกำหนดระดับเงินทุนที่เหมาะสมเพื่อรักษาสภาพคล่องในแต่ละช่วงเวลา ซึ่งธนาคารแห่งประเทศไทยจะคอยควบคุมธนาคารพาณิชย์โดยการกำหนดว่าเงินฝากทั้งหมดที่มีอยู่นั้น ธนาคารพาณิชย์ไม่สามารถจะนำไปใช้หารายได้ได้ทั้งหมด ทั้งนี้เพื่อลดความเสี่ยงของผู้ฝากเงิน หากธนาคารพาณิชย์ขาดสภาพคล่องฉุกเฉิน ก็สามารถนำเงินสำรองไปให้ประชาชนเบิกถอนได้

แหล่งเงินทุนของธนาคารพาณิชย์ที่สำคัญ เช่น การกู้ยืมระหว่างธนาคารพาณิชย์เอง (Interbank) การกู้ยืมจากต่างประเทศ และการกู้ยืมจากธนาคารแห่งประเทศไทย เพื่อให้ธนาคารพาณิชย์สามารถดำเนินงานต่อไปได้ ซึ่งธนาคารพาณิชย์ต้องจัดการความเสี่ยงที่หลากหลายให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้และเพื่อให้การดำเนินธุรกิจให้มีผลกำไร เนื่องจากธุรกิจธนาคารเป็นธุรกิจที่ต้องบริหารเงินที่มีทั้งด้านสินทรัพย์และหนี้สินซึ่งแตกต่างจากธุรกิจอื่น ที่มีสินทรัพย์อยู่ในรูปของสินเชื่อที่ปล่อยกู้ให้กับลูกค้าโดยมีรายได้เป็นดอกเบี้ยรับ

ตารางที่ 1.1 แสดงปริมาณเงินกู้ยืมในประเทศและต่างประเทศของธนาคารพาณิชย์ทั้งระบบ พบว่า ในรอบ 15 ปี (พ.ศ. 2544-2558) นั้น ปีพ.ศ. 2552 มีสัดส่วนการกู้ยืมเงินในประเทศสูงที่สุด คิดเป็นร้อยละ 89.55 และเงินกู้ยืมต่างประเทศร้อยละ 10.45 ในปี 2558 มีสัดส่วนการกู้ยืมเงินจากแหล่งเงินทุนในประเทศและต่างประเทศ คิดเป็นร้อยละ 51.64 และร้อยละ 48.36 ตามลำดับ ซึ่งมีสัดส่วนที่ใกล้เคียงกันมาก

ตารางที่ 1.1 : แสดงปริมาณเงินกู้ยืมของธนาคารพาณิชย์ ตั้งแต่ปี 2544 – 2558 (หน่วย : ล้านบาท)

ปี พ.ศ.	เงินกู้ยืมในประเทศ	เงินกู้ยืมต่างประเทศ	รวมเงินกู้ยืมในประเทศ
			และต่างประเทศ
2544	4,556,475	4,992,086	9,548,561
2545	3,898,329	4,100,686	7,999,015
2546	3,948,815	3,464,934	7,413,749
2547	3,869,730	3,074,751	6,944,482
2548	5,546,399	2,956,064	8,502,463
2549	5,874,641	2,402,797	8,277,436
2550	8,888,657	1,473,084	10,361,740
2551	11,553,133	1,595,569	13,148,755
2552	14,734,463	1,719,664	16,454,125
2553	19,770,282	3,907,469	23,677,750
2554	27,600,846	6,663,776	34,264,623
2555	23,007,595	8,567,365	31,574,962
2556	17,378,412	11,488,794	28,867,206
2557	15,300,940	12,539,924	27,840,864
2558	12,257,088	11,478,898	23,735,986

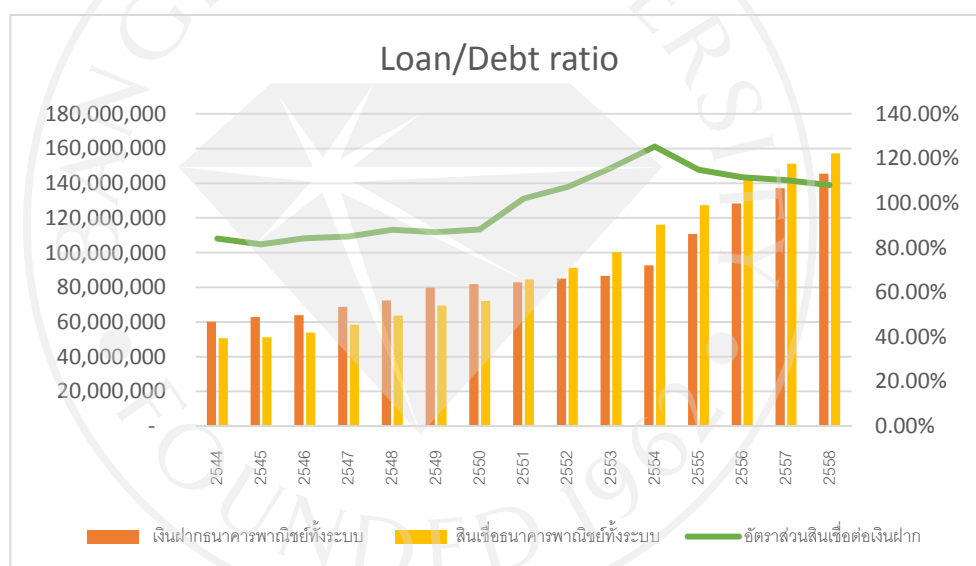
ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย. (2559). *เงินกู้ยืมของธนาคารพาณิชย์*. สืบค้นจาก [www. 2.bot.or.th](http://www.2.bot.or.th).

ธุรกิจธนาคารมีหน้าที่เป็นกลางทางการเงิน (Financial Intermediary) ซึ่งรับฝากเงินจากประชาชนทั่วไป (Surplus Saving Unit) โดยมีหน้าที่ที่จะต้องจ่ายผลตอบแทน คือ ดอกเบี้ยตามที่ตกลงกันไว้ แล้วนำเงินดังกล่าวมาลงทุนต่อ ทำให้ก่อให้เกิดผลตอบแทนในรูปของดอกเบี้ยหรือเงินปันผล โดยการให้สินเชื่อแก่ลูกค้าที่ความต้องการเงินสำหรับนำไปลงทุนหรือใช้จ่าย (Deficit Saving Unit) และจะคิดดอกเบี้ยจากเงินต้นตามอัตราที่ตกลงกันไว้ตามระยะเวลาที่เกิดขึ้น และนำไปลงทุนในตราสารที่เป็นลำดับรองจากการให้สินเชื่อที่ได้รับผลตอบแทนในรูปของดอกเบี้ยและเงินปันผลรับ ซึ่งธนาคารจะต้องเป็นผู้รับความเสี่ยงในการนำเงินกลับคืนมาให้แก่ลูกค้าเงินฝากเมื่อลูกค้าต้องการถอนเงินหรือรับดอกเบี้ย (สมาคมสถาบันการศึกษาการธนาคารและการเงินไทย, 2549, หน้า 257)

แหล่งเงินของธนาคาร (Source of Funds) แบ่งได้เป็น 3 แหล่ง คือ

1. เงินฝาก ประกอบด้วย เงินฝากมีกำหนดระยะเวลา และไม่มีกำหนดระยะเวลา
2. เงินกู้ยืม ประกอบด้วย เงินกู้ยืมระยะสั้น และเงินกู้ยืมระยะยาวที่ธนาคารสามารถกู้ยืมได้จากสถาบันการเงินด้วยตนเอง หรือจากผู้ลงทุนอื่นๆ เช่น ผู้ซื้อตราสารหนี้ หรือเจ้าหนี้ เป็นต้น
3. เงินทุน ประกอบด้วย เงินทุนจดทะเบียนชำระแล้ว ส่วนเกินมูลค่าหุ้น ใบสำคัญแสดงสิทธิการซื้อหุ้น และกำไรสะสม

ภาพที่ 1.1 : การแสดงปริมาณเงินฝาก ปริมาณสินเชื่อ และ สัดส่วนสินเชื่อต่อเงินฝากตั้งแต่ปี 2544 – 2558 (หน่วย : ล้านบาท)

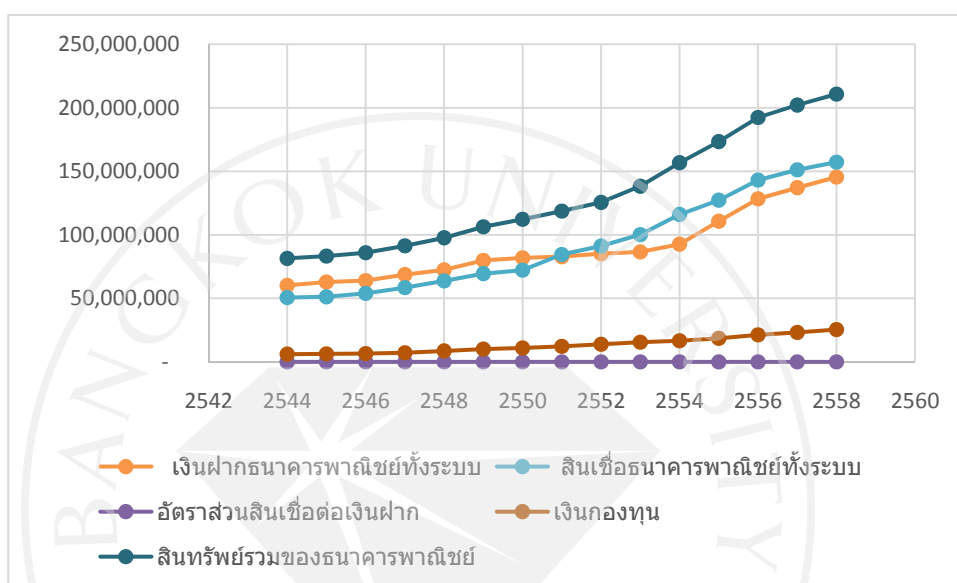

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย. (2559). *เงินให้สินเชื่อ เงินฝาก และอัตราส่วนเงินให้สินเชื่อต่อเงินฝากของธนาคารพาณิชย์*. สืบค้นจาก [www. 2.bot.or.th](http://www.2.bot.or.th).

เมื่อธนาคารได้แหล่งเงินทุนมาจากการกู้ยืมในส่วนของหนี้สินที่เป็นเงินฝากและเงินกู้ยืมกับ ส่วนของผู้ถือหุ้นที่ต้องนำมาผลตอบแทนที่เหมาะสมและสามารถชำระคืนได้เมื่อลูกค้าต้องการ หรือชำระคืนเจ้าหนี้เมื่อครบกำหนดตามเงื่อนไข การบริหารแหล่งเงินที่มีประสิทธิภาพนั้น ต้อง ประกอบด้วย 3 ด้าน คือ การบริหารสภาพคล่อง (Liquidity) การรักษาคุณภาพของสินทรัพย์จากการ ใช้เงิน (Safety) และการหารายได้ (Income) ธนาคารที่ประสบความสำเร็จในการบริหาร จึงต้องมี

การจัดดูสภาพของการบริหารให้สอดคล้องกัน หากเน้นเพียงด้านใดด้านหนึ่ง หรือไม่สัมพันธ์กันจะก่อให้เกิดปัญหาในการบริหารงาน คือ ขาดสภาพคล่อง เกิดหนี้สูญ และขาดทุน

ภาพที่ 1.2 : การแสดงปริมาณเงินฝาก ปริมาณสินเชื่อ สัดส่วนสินเชื่อต่อเงินฝาก เงินกองทุน และสินทรัพย์รวมของธนาคารพาณิชย์ ตั้งแต่ปี 2544 – 2558 (หน่วย : ล้านบาท)

ที่มา : ธนาคารแห่งประเทศไทย. (2559). *เงินให้สินเชื่อ เงินฝาก และอัตราส่วนเงินให้สินเชื่อต่อเงินฝากของธนาคารพาณิชย์, เงินกองทุน, สินทรัพย์และหนี้สินของธนาคารพาณิชย์*. สืบค้นจาก www.2.bot.or.th.

การบริหารแหล่งเงินที่มีประสิทธิภาพ ประกอบด้วย 3 ด้าน โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. การบริหารสภาพคล่อง (Liquidity) ทุกธุรกิจไม่ว่าจะเป็นสถาบันการเงิน หน่วยงานของรัฐ หรือแม้แต่บุคคลก็ต้องเผชิญกับปัญหาที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องเหมือนกัน คือ การจ่ายเงินตามภาระที่มีอยู่ สำหรับธนาคารก็คือการถูกถอนเงินที่รับฝากไว้หรือเงินให้สินเชื่อที่มีกำหนดระยะเวลาเบิกจ่ายไว้ก่อนหน้าแล้ว ดังนั้น ธนาคารจึงต้องเตรียมเงินสดพร้อมไว้เสมอสำหรับบัญชีเงินฝากที่ไม่มีกำหนดระยะเวลา ดังนั้น เพื่อให้เกิดความสมดุล ธนาคารจึงต้องมีการวิเคราะห์พฤติกรรมกรรมการถอนเงินในภาวะปกติและฤดูกาลต่างๆ และกำหนดวิธีการจัดเตรียมเงินสดหรือแหล่งเงินที่สามารถนำมาใช้ได้ทันต่อความต้องการ

การกำหนดสภาพคล่องของธนาคารจึงเป็นเรื่องที่สำคัญมาก หากธนาคารมีสถานะขาดสภาพคล่อง ย่อมไม่สามารถดำเนินธุรกิจต่อไปได้ เพราะขาดความน่าเชื่อถือ และยังเป็นตัวบ่งชี้ถึงความสามารถของธนาคารที่จะสนองต่อความต้องการในการชำระหนี้สินหรือจ่ายเงินฝากได้ตลอดเวลาเพราะลูกค้ามีความเข้าใจและเชื่อมั่นว่าเงินฝากทุกๆ จำนวนที่ฝากไว้ ธนาคารจะเก็บรักษาและป้องกันไว้เป็นอย่างดี

2. การรักษาคุณภาพสินทรัพย์ (Safety) ของธนาคารพาณิชย์ พิจารณาได้ 2 ประเภท คือ ประเภทแรก สินทรัพย์ด้านสินเชื่อ และประเภทที่สอง คือสินทรัพย์ด้านเงินลงทุนของธนาคารในกลุ่มของตราสารหนี้ และตราสารทุน โดยธนาคารจะต้องมีนโยบายในการลงทุนโดยมีวิธีการป้องกันความเสี่ยงของราคาที่จะเปลี่ยนแปลงไป เช่น การเปลี่ยนแปลงอัตราดอกเบี้ย การประเมินภาวะธุรกิจและเศรษฐกิจที่จะเปลี่ยนแปลงไปอันจะทำให้รายได้ของธุรกิจที่ธนาคารลงทุน ด้วยการกำหนดแนวทางการบริหารจัดการเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการด้วยค่าเกินกว่าที่นโยบายของธนาคารกำหนดไว้ สำหรับการเปิดเผยข้อมูลด้านคุณภาพสินเชื่อที่เรียกว่าทรัพย์สินที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้และการด้อยค่าของสินทรัพย์ประเภทตราสารหนี้และตราสารทุนที่เป็นส่วนของปัจจัยเสี่ยง หากธนาคารมีนโยบายเปิดเผยวิธีการดำเนินการบริหารความเสี่ยงและผลที่เกิดขึ้นเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดหรือเกิดความผิดพลาดในการบริหารจนเกิดผลกระทบกับสินเชื่อของธนาคารในด้านที่อาจไม่ได้รับชำระคืนเต็มจำนวน

3. การหารายได้ (Income) ในการบริหารแหล่งเงินของธนาคารที่จะต้องอยู่เสมอคือ การหารายได้ ถ้าการมีสภาพคล่องและมีคุณภาพสินทรัพย์ที่ดีเป็นปัจจัยสำคัญแล้วอาจเกิดเงินสดคงเหลือในมือมากจนเห็นได้ชัดว่ามีปริมาณสูง เพื่อต้องการให้มันคงสูงสุดและจะยอมลงทุนหรือขยายสินเชื่อที่มีความเสี่ยงต่ำที่สุดเท่านั้น การมีจำนวนเงินสดที่เพียงพอกับความต้องการถอนเงินของลูกค้าและจ่ายเงินกู้ยืมเมื่อครบกำหนดโดยการบริหารสินทรัพย์ที่มีความสูญเสียจากสินเชื่อหรือเงินลงทุนในจำนวนที่น้อยมากก็จะไม่บรรลุวัตถุประสงค์ในการหารายได้ของเงินที่ได้มาจากแหล่งเงินทุนของธนาคารและอาจก่อให้เกิดผลขาดทุนจากการดำเนินงานได้เนื่องจากมีค่าใช้จ่ายดำเนินงานตามที่กล่าวมาแล้ว

การศึกษาในครั้งนี้จึงศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการกู้ยืมเงินของธนาคารพาณิชย์ ซึ่งจะทำให้ทราบถึงสาเหตุที่ส่งผลต่อปริมาณเงินกู้ยืม โดยพิจารณาแหล่งเงินทุนทั้งในประเทศและต่างประเทศว่าปัจจัยใดที่มีความสำคัญ และทิศทางมีความสัมพันธ์ เพื่อเป็นแนวทางในการวางแผนและการกำหนดนโยบายของธนาคารพาณิชย์ในการจัดหาแหล่งเงินทุน และการใช้ไปเพื่อนำไปบริหารงานต่อและก่อให้เกิดรายได้เพื่อนำมาจ่ายต้นทุนของเงินทุนและค่าใช้จ่ายดำเนินงานจึงเป็นสิ่งที่สำคัญของธนาคารพาณิชย์

1.2 วัตถุประสงค์

วัตถุประสงค์ในการศึกษานี้เป็นไปเพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อการกู้ยืมเงินของธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทย

1.3 ขอบเขตของการศึกษา

การศึกษาในครั้งนี้ได้กำหนดขอบเขตของการศึกษาไว้เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ได้กำหนดไว้ดังนี้

1.3.1 การเก็บรวบรวมข้อมูลที่น่ามาศึกษาใช้ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) แบบอนุกรมเวลา (Time Series Data) เป็นรายเดือน ระยะเวลารวมทั้งสิ้น 15 ปี เริ่มตั้งแต่เดือนมกราคม 2544 ถึง เดือนธันวาคม 2558 รวม 180 เดือน

1.3.2 ข้อมูลของธนาคารพาณิชย์ที่น่ามาวิเคราะห์ได้มาจากธนาคารแห่งประเทศไทย ซึ่งเป็นข้อมูลของธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทยทั้งระบบ โดยแบ่งเป็น 2 กลุ่มใหญ่ คือ 1) ธนาคารพาณิชย์จดทะเบียนในประเทศ 2) สาขาของธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศ ซึ่งไม่รวมไปถึงสถาบันการเงินเฉพาะกิจที่เป็นของรัฐบาล เช่น ธนาคารอาคารสงเคราะห์ ธนาคารออมสิน ธนาคารอิสลาม ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์ ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เป็นต้น

1.3.3 ข้อมูลที่น่ามาวิเคราะห์เป็นการคาดคะเนตัวแปรที่คาดว่าจะมีผลต่อปริมาณเงินกู้ยืมของธนาคารพาณิชย์ทั้งระบบในประเทศไทย

1.4 ประโยชน์ที่จะได้รับ

1.4.1 ทำให้ทราบว่าธนาคารพาณิชย์มีความสำคัญต่อระบบการเงินของประเทศไทย

1.4.2 ทำให้ทราบว่า ในกรณีที่ธนาคารพาณิชย์ไม่สามารถดูแลความเสี่ยงของตนได้จนทำให้ประสบกับปัญหาความไม่มั่นคงในการดำเนินงาน หรือ ขาดเสถียรภาพจะส่งผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจ

1.4.3 เป็นประโยชน์ต่อธนาคารพาณิชย์เพื่อนำไปใช้ในวางแผนการดำเนินงานและใช้กำหนดกลยุทธ์ในการกู้ยืมเงินจากแหล่งเงินทุนทั้งในและต่างประเทศให้เหมาะสมกับสถานะเศรษฐกิจในปัจจุบัน

1.4.4 เป็นประโยชน์แก่ผู้ที่ต้องการศึกษาทั่วไป

1.5 คำนิยามศัพท์เฉพาะ

เงินกู้ยืมของธนาคารพาณิชย์ หมายถึง เงินกู้ยืมซึ่งจะอยู่ในรูปแบบต่างๆ โดยแยกเป็น เงินกู้ยืมในประเทศ เงินกู้ยืมในต่างประเทศ และบัญชีระหว่างกัน ซึ่งเงินกู้ยืมนี้หมายรวมไปถึงหุ้นกู้และตราสารหนี้ เจ้าหนี้ Margin และ ยอดสุทธิของลูกหนี้ต่อเจ้าหนี้ Margin ตามธุรกรรมสัญญา

เงินกู้ยืมในประเทศ หมายถึง เงินกู้ยืมของธนาคารพาณิชย์โดยมีผู้ให้กู้ยืมในประเทศ ได้แก่ รัฐบาล เช่น กระทรวง ทบวง กรมของรัฐบาลไทย, ธนาคารและสถาบันการเงิน เช่น ธนาคารแห่งประเทศไทย กองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาาระบบสถาบันการเงิน ธนาคารพาณิชย์ที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการธนาคารพาณิชย์ สาขาของธนาคารพาณิชย์ไทยในต่างประเทศ และสาขาของธนาคารต่างประเทศที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการธนาคารพาณิชย์ ตลอดจนกิจการวิเทศธนกิจของธนาคารดังกล่าว และสำนักงานวิเทศธนกิจของธนาคารต่างประเทศที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบธุรกิจในประเทศไทย ธนาคารออมสิน ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ธนาคารอาคารสงเคราะห์ บริษัทเงินทุน บริษัทเครดิตฟองซิเอร์ บริษัทประกันชีวิต และสถาบันการเงินอื่นๆ เช่น สหกรณ์ออมทรัพย์ ไร่รับจำนำ เป็นต้น รวมทั้งอื่นๆ ที่ไม่อาจแสดงไว้ในรายการข้างต้น

เงินกู้ยืมในต่างประเทศ หมายถึง เงินกู้ยืมของธนาคารพาณิชย์โดยผู้ให้กู้ยืมได้แก่ บุคคลธรรมดา ซึ่งไม่มีสัญชาติไทยและมีภูมิลำเนาอยู่ต่างประเทศ นิติบุคคลตามกฎหมายต่างประเทศ เช่น รัฐบาลองค์การของรัฐ องค์การระหว่างประเทศ บริษัทจำกัด สหกรณ์ เป็นต้น ธนาคารหรือสถาบันการเงินอื่นได้แก่ ธนาคารพาณิชย์และสถาบันการเงินอื่นในต่างประเทศ และอื่นๆที่ไม่สามารถแสดงไว้ในรายการข้างต้น

บัญชีระหว่างกัน หมายถึงเงินกู้ยืมของธนาคารพาณิชย์จากสำนักงานทั้งหมดที่เป็นนิติบุคคลเดียวกันในต่างประเทศ รวมทั้งรายการเจ้าหนี้อื่นๆ ด้วย

เงินฝาก หมายถึง เงินฝากทุกประเภทของสถาบันการเงินที่รับฝากจากประชาชนและสถาบันการเงินอื่น ซึ่งรวมถึงบัตรเงินฝากที่สถาบันการเงินออกจำหน่ายให้แก่ประชาชน ซึ่งเป็นแหล่งเงินทุนหลักของธนาคาร สามารถแบ่งได้เป็น 3 ประเภท คือ 1) เงินฝากกระแสรายวัน 2) เงินฝากออมทรัพย์ 3) เงินฝากประจำ ถือเป็นแหล่งที่มาของเงินทุนที่สำคัญที่สุดของธนาคาร มีจำนวนเงินมากที่สุด แต่ก็ยังเป็นแหล่งเงินทุนที่มีต้นทุนสูงที่สุด

เงินให้สินเชื่อ หมายถึง การให้กู้ยืมทุกประเภทของสถาบันการเงิน ในรูปแบบต่างๆ เช่น เงินเบิกเกินบัญชี รับช่วงซื้อลดตั๋วเงิน และการจ่ายชดใช้ตามภาระผูกพันทุกประเภท

อัตราส่วนเงินให้สินเชื่อต่อเงินฝาก หมายถึง สัดส่วนในการนำเงินฝากไปให้สินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ทั้งระบบ (เงินให้สินเชื่อ/เงินฝาก*100)

ปริมาณเงินความหมายกว้าง (M2) หมายถึง เหรียญกษาปณ์ ธนบัตร เงินฝากกระแส รายวัน (ปริมาณเงินตามความหมายโดยแคบ : M1) รวมไปถึงสิ่งที่คล้ายเงิน หรือ เปลี่ยนเป็นเงินได้ง่าย เช่น เงินฝากประจำ ตั๋วเงินระยะสั้น หุ้นกู้ พันธบัตรรัฐบาล เป็นต้น

เงินกองทุน หมายถึง เงินทุนของธนาคารพาณิชย์ที่ต้องมีไว้สำหรับรองรับความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นจากการดำเนินธุรกิจ โดยแบ่งเป็น 2 ประเภทใหญ่ๆ ตามหลักเกณฑ์ Basel III คือ เงินกองทุนชั้นที่ 1 และ เงินกองทุนชั้นที่ 2 ซึ่งปัจจุบัน ธนาคารแห่งประเทศไทยได้กำหนดให้ธนาคารพาณิชย์ในประเทศ และสาขาธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศ ต้องดำรงเงินกองทุนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 8.5 ของสินทรัพย์เสี่ยงทั้งสิ้น

ดัชนีราคาผู้บริโภค (Consumer Price Index : CPI) คือ เครื่องมือทางสถิติที่ใช้วัดการเปลี่ยนแปลงราคาขายปลีกของสินค้าและบริการโดยเฉลี่ยที่ผู้บริโภคจ่ายเพื่อชำระค่าสินค้าและบริการจำนวนหนึ่ง ณ เวลาหนึ่งเทียบกับปีฐาน 1 (Base Year) ในงานวิจัยนี้ ปีฐานคือ พ.ศ. 2554

อัตรดอกเบี้ยเงินให้กู้ยืมระหว่างธนาคาร (Interbank Rate) เป็นอัตรดอกเบี้ยเงินให้กู้ยืมในตลาดเงินระยะสั้นระหว่างธนาคารด้วยกัน

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวคิดและทฤษฎี

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้นำแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาใช้เป็นส่วนประกอบในการตั้งสมมติฐาน ดังนี้

1. นโยบายการเงิน (Monetary Policy)
2. ทฤษฎีความพึงพอใจในสภาพคล่อง (Liquidity Preference Theory)
3. ทฤษฎีปริมาณเงินกู้ (Loanable Fund Theory)
4. ทฤษฎีแห่งการแสวงหากำไรสูงสุด (Profit Maximization Theory)

1. นโยบายการเงิน (Monetary Policy)

นโยบายการเงินเกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงปริมาณหรือมูลค่าของเงิน เพื่อที่จะรักษาเสถียรภาพของระบบเศรษฐกิจ ผ่านการเปลี่ยนแปลงในพฤติกรรมการบริโภค การลงทุน การส่งออก และการนำเข้าในระบบเศรษฐกิจ โดยทั่วไปแล้วหน่วยงานของภาครัฐที่มีหน้าที่ในการดำเนินนโยบายการเงินคือธนาคารกลางของประเทศ ซึ่งในกรณีของประเทศไทยคือธนาคารแห่งประเทศไทย (ธรรมรักษ์ หมื่นจักร, 2555, หน้า 6)

หน้าที่หลักของนโยบายการเงินคือสร้างรักษาเสถียรภาพให้แก่ระบบราคาในเศรษฐกิจ ซึ่งในการดำเนินนโยบายการเงิน ธนาคารอาจเลือกใช้เครื่องมือของการดำเนินนโยบายการเงินจัดการเพื่อให้บรรลุเป้าหมายชั้นกลางของนโยบายการเงิน เช่น เป้าหมายอัตราแลกเปลี่ยนหรือเป้าหมายปริมาณเงินก่อน โดยเชื่อว่าเมื่อสามารถบรรลุเป้าหมายชั้นกลางได้แล้วจะสามารถบรรลุเสถียรภาพของระบบราคา ซึ่งเป็นเป้าหมายชั้นสูงสุดของนโยบายการเงินได้เอง หรืออาจดำเนินนโยบายการเงินในลักษณะที่จะพยายามบรรลุเสถียรภาพของระบบราคาโดยตรงด้วยการใช้อัตราเงินเฟ้อเป็นเป้าหมายโดยตรงเลยก็ได้

ตลาดเงินถือได้ว่าเป็นตัวเชื่อมระหว่างนโยบายการเงินกับภาคเศรษฐกิจจริง เนื่องจากธนาคารกลางมีความสามารถในการจัดการอัตราดอกเบี้ยกู้ยืมในตลาดเงินได้ถึงระดับหนึ่ง ผ่านการใช้เครื่องมือประเภทต่างๆ อันได้แก่ (1) ข้อกำหนดการดำรงสินทรัพย์สภาพคล่อง (2) การทำธุรกรรมในตลาดการเงิน และ (3) หน้าต่างตั้งรับ เป็นต้น ทั้งนี้อัตราดอกเบี้ยกู้ยืมเงินในตลาดเงินนี้เป็นต้นทุนส่วนหนึ่งที่สถาบันการเงินต้องคำนึงถึง หากอัตราดอกเบี้ยในตลาดเงินปรับตัวสูงขึ้น สถาบันการเงินก็จะมีต้นทุนค่าเสียโอกาสในการปล่อยกู้ที่สูงขึ้น และอาจต้องเลือกปรับอัตราดอกเบี้ยกู้ยืมอื่นๆ ที่คิดกับลูกค้าขึ้นด้วย เช่น ดอกเบี้ยเงินกู้เพื่อซื้อบ้าน

2. ทฤษฎีความพึงพอใจในสภาพคล่อง (Liquidity Preference Theory)

ทฤษฎีความพึงพอใจในสภาพคล่อง หรือ ทฤษฎีเคนส์ในเรื่องอุปสงค์ในการถือเงินแบบ (The Keynesian Theory of Money Demand) อธิบายว่า อัตราดอกเบี้ยดุลยภาพในตลาดจะถูกกำหนดขึ้นจากเส้นอุปสงค์ที่ต้องการถือเงิน (Demand for Money) ตัดกับเส้นอุปทานของเงิน (Supply of Money) โดยเคนส์ได้แบ่งแรงจูงใจในการถือเงินออกเป็น 3 ประเภท คือ

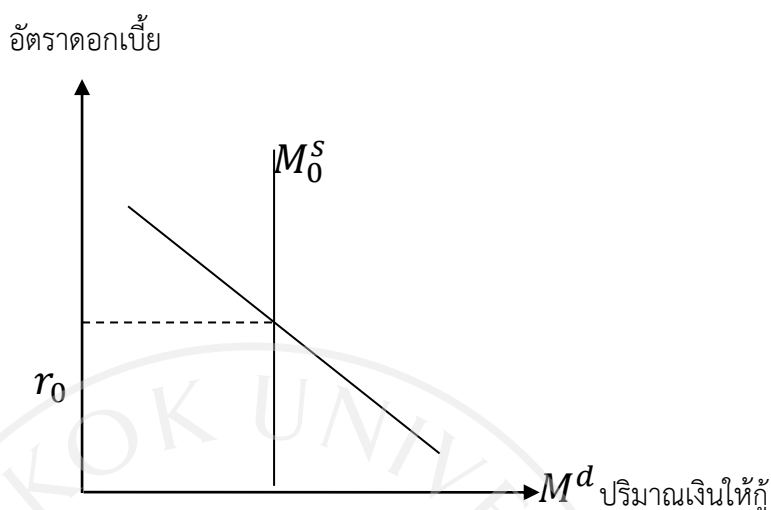
1. **ความต้องการถือเงินเพื่อจับจ่ายใช้สอย (Transaction Demand)** ความต้องการถือเงินไว้ใช้สอยในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเงินมีฐานะเป็นสื่อกลางในการแลกเปลี่ยนสินค้า โดยปัจจัยที่กำหนดความต้องการถือเงินลักษณะคือรายได้ และอัตราดอกเบี้ย

2. **ความต้องการถือเงินไว้ใช้ในยามฉุกเฉิน (Precautionary Demand)** ความต้องการถือเงินไว้เพื่อใช้ในยามฉุกเฉิน เมื่อถึงภาวะจำเป็นกับเหตุการณ์ที่ไม่คาดคิด โดยแรงจูงใจให้เกิดความต้องการถือเงินประเภทนี้เช่น ค่ารักษาพยาบาล ค่าซ่อมแซมสิ่งต่างๆ ดังนั้นจึงมีความสัมพันธ์กันโดยตรงกับรายได้ และมีความสัมพันธ์ผกผันกับอัตราดอกเบี้ย

3. **ความต้องการถือเงินไว้เพื่อเก็งกำไร (Speculative Demand)** ความต้องการถือเงินเป็นไปตามหน้าที่ของเงินที่เป็นเครื่องสะสมมูลค่า อันเป็นผลมาจากความไม่แน่นอนของผลตอบแทนของการลงทุน แนวคิดความต้องการถือเงินไว้เพื่อเก็งกำไรของเคนส์ เป็นแนวคิดที่แตกต่างจากของสำนักคลาสสิก เพราะสำนักคลาสสิกมีความเชื่อว่าบุคคลใดๆจะไม่ถือเงินไว้เกินความจำเป็นในการจับจ่ายใช้สอย (รวมทั้งถือไว้ใช้ในยามฉุกเฉินด้วย) ถ้ามีเช่นนั้นแล้วจะสูญเสียดอกผลที่ควรจะได้

ความต้องการถือเงินเพื่อการเก็งกำไรนี้มีความสัมพันธ์กับอัตราดอกเบี้ยอย่างผกผัน กล่าวคือ หากอัตราดอกเบี้ยสูงขึ้น ความต้องการถือเงินเพื่อเก็งกำไรจะลดลง แต่ถ้าอัตราดอกเบี้ยลดลงความต้องการถือเงินประเภทนี้จะสูงขึ้น

ภาพที่ 2.1 : การกำหนดอัตราดอกเบี้ยดุลยภาพตามทฤษฎีความพึงพอใจในสภาพคล่อง

ที่มา : จิราภรณ์ ขาวงษ์. (2544). *เศรษฐศาสตร์มหภาค ทฤษฎีและนโยบาย*. กรุงเทพมหานคร : เพียร์สัน เอ็ดดูเคชั่น อินโดไชน่า.

จากภาพที่ 2.1 แสดงอัตราดอกเบี้ยดุลยภาพคือ r_0 หมายถึงอัตราดอกเบี้ยที่ทำให้อุปสงค์เท่ากับอุปทาน ในส่วนของแกนตั้งแทนด้วยอัตราดอกเบี้ย แกนนอนแทนปริมาณเงิน เส้น M_0^S คือเส้นอุปทานของเงิน และเส้น M^d คือเส้นความต้องการถือเงินทั้งสามประเภท

3. ทฤษฎีปริมาณเงินให้กู้ (Loanable Fund Theory)

ทฤษฎีปริมาณเงินให้กู้ มีพื้นฐานใกล้เคียงกับทฤษฎีของสำนักคลาสสิก แต่ได้มีการเพิ่มตัวแปรที่สัมพันธ์กับความเป็นจริงในระบบเศรษฐกิจมาประกอบการพิจารณาด้วย โดยกล่าวถึงอัตราดอกเบี้ยนั้นไม่ได้จ่ายให้สำหรับการออมเพียงอย่างเดียว แต่ยังเป็นการจ่ายเพื่อการให้กู้ยืม ไม่ว่าแหล่งเงินกู้นั้นจะมาจากที่ใด และกู้เพื่อจุดประสงค์ใด ฉะนั้น อัตราดอกเบี้ยจึงถูกกำหนดด้วยอุปทานของเงินให้กู้ (Supply of Loanable Fund) กับอุปสงค์ในการขอเงินกู้ (Demand for Loanable Fund)

อุปทานของเงินให้กู้มาจากสองแหล่ง ได้แก่เงินออม (Saving: S) และปริมาณเงินที่เพิ่มขึ้น (Money Supply - ΔM) ซึ่งได้แก่ การขยายสินเชื่อของระบบธนาคารพาณิชย์ โดยความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณเงินที่ให้กู้กับอัตราดอกเบี้ยเป็นไปในทิศทางเดียวกัน คือ เมื่ออัตราดอกเบี้ยต่ำ ปริมาณเงินที่จะให้กู้จะมีน้อย และหากอัตราดอกเบี้ยสูง ปริมาณเงินที่จะให้กู้ก็จะมีมาก ดังนั้น การวิเคราะห์ของทฤษฎีนี้จึงเป็นลักษณะของทฤษฎีที่มีการเปลี่ยนแปลงของตัวแปร “Flow Concept”

ในส่วนของอุปสงค์ในการขอเงินกู้ที่สำคัญคือ การลงทุน (Invest: I) และการถือเงินไว้เฉยๆ โดยไม่ได้ใช้ประโยชน์ (Hoarding: H) เกิดจากการที่ประชาชนนำเอาเงินที่ถือไว้ในมือในรอบปีที่ผ่านมา ออกมาเป็นเงินทุนที่จะปล่อยให้กู้ หรือเกิดจากการที่ประชาชนลดปริมาณเงินที่ออม แต่นำไปให้กู้แทน อันมีผลทำให้เงินทุนสำหรับการลงทุนเพิ่มมากขึ้น

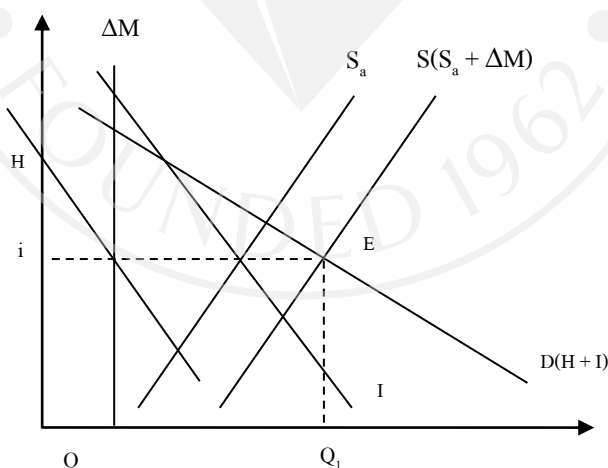
ดังนั้นทฤษฎีปริมาณเงินให้กู้จึงแสดงได้ดังสมการต่อไปนี้

$$S_a + \Delta M = H + I$$

โดยที่ S_a คือ เงินออม (Saving)
 ΔM คือ ปริมาณเงิน (Money Supply)
 H คือ การถือเงินไว้โดยไม่ได้ใช้ประโยชน์ (Hoarding)
 I คือ ความต้องการเงินทุนเพื่อการลงทุน (Investment)

ภาพที่ 2.2 : ทฤษฎีปริมาณเงินให้กู้

อัตราดอกเบี้ย

ปริมาณเงินให้กู้

ที่มา : วเรศ อุปปาดิก. (2544). เศรษฐศาสตร์การเงินและการธนาคาร (พิมพ์ครั้งที่ 4).

กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

จากภาพที่ 2.2 เส้น H ทอดลงจากซ้ายไปขวา แสดงถึงการถือเงินสดอยู่ในมือนั้นมีค่าเสียโอกาส กรณีที่อัตราดอกเบี้ยเพิ่มสูงขึ้นถึงระดับหนึ่ง ค่าของ H จะติดลบ ซึ่งเรียกว่า “Dishoarding”

เส้น I แสดงถึงความต้องการเงินทุนสำหรับการลงทุน กรณีที่อัตราดอกเบี้ยสูงปริมาณความต้องการเงินทุนจะปรับลดลง และอัตราดอกเบี้ยลดต่ำลงปริมาณความต้องการเงินทุนจะสูงขึ้น ดังนั้น เส้น I จึงเป็นเส้นทอดลงจากซ้ายไปขวา ส่งผลให้เส้นอุปสงค์ของเงินกู้รวม (Total Demand for Loanable Fund : D) จึงเป็นเส้นทอดลงจากซ้ายไปขวาเช่นเดียวกันเพราะเป็นเส้นที่ได้จากการรวมกันของเส้น H กับเส้น I นั่นเอง

ส่วนเส้น ΔM จะมีความชันขึ้นอยู่กับ “Money Supply Function” กับนโยบายการเงินของระบบเศรษฐกิจนั้นๆ ซึ่งนโยบายการเงินและอุปทานของเงินตอบสนองอัตราดอกเบี้ยในทิศทางเดียวกัน แต่ถ้าเป็นกรณีอื่น อัตราดอกเบี้ยจะไม่มีผลต่อเส้น ΔM ทำให้เส้นขนานกับแกน Y

ส่วนเส้นเงินออม S_a มีความสัมพันธ์กับอัตราดอกเบี้ยในทิศทางเดียวกัน ทำให้เส้น S_a ทอดขึ้นจากซ้ายไปขวา ส่งผลให้เส้นอุปทานของเงินให้กู้ทั้งหมด (Total of Loanable Fund : S) มีลักษณะทอดขึ้นจากซ้ายไปขวาด้วย ดังนั้นอัตราดอกเบี้ยจึงกำหนดโดยจุดตัดของเส้น S และ D ทำให้อัตราดอกเบี้ยดุลยภาพคือ O_i และปริมาณเงินกู้ดุลยภาพคือ OQ_1

ทฤษฎีปริมาณเงินให้กู้ข้างต้นยังมีใช้ทฤษฎีการอธิบายระบบเศรษฐกิจรวม แต่เป็นทฤษฎีที่อธิบายเฉพาะส่วนของการตลาดสินเชื่อเท่านั้น ดังนั้นเพื่อที่จะทำให้ทฤษฎีปริมาณเงินให้กู้เป็นจริงจำเป็นต้องขยายความอุปสงค์ของเงินกู้ (Borrowings: B) ซึ่งส่วนใหญ่มีใช้เพื่อการลงทุนเท่านั้น แต่เป็นไปเพื่อการบริโภคของประชาชนและการกู้ยืมของภาครัฐ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการกู้ยืมของรัฐบาลมีผลกระทบต่ออัตราดอกเบี้ยอย่างมีนัยสำคัญ ดังนั้นทฤษฎีปริมาณเงินให้กู้ในด้านอุปสงค์ของเงินกู้จำเป็นต้องคำนึงถึงการกู้ของรัฐบาล (B_g) ของผู้บริโภค (B_c) ของธุรกิจ (B_b) เพื่อที่พักอาศัย (B_h) และเพื่อการเก็งกำไร (B_s) ดังนั้นจึงทำให้สมการทฤษฎีปริมาณเงินให้กู้ปรับปรุงให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้นได้ดังนี้

$$S + \Delta M = H + I + B_g + B_c + B_b + B_h + B_s$$

โดยที่	B_g	คือ การกู้ของรัฐบาล
	B_c	คือ การกู้ยืมของผู้บริโภค
	B_b	คือ การกู้ยืมของธุรกิจ
	B_h	คือ การกู้ยืมเพื่อที่อยู่อาศัย
	B_s	คือ การกู้ยืมเพื่อการเก็งกำไร

4. ทฤษฎีการแสวงหากำไรสูงสุด (Profit Maximization Theory)

เป็นทฤษฎีที่ให้ความเห็นว่า ธนาคารพาณิชย์เป็นหน่วยเศรษฐกิจที่มุ่งแสวงหากำไรสูงสุด (Maximization Profit) เช่นเดียวกับธุรกิจอื่น โดยการถือสินทรัพย์และหนี้สินที่เหมาะสมเพื่อให้มี

กำไรสูงสุดนั้นอยู่ภายใต้เงื่อนไขต่างๆ เช่น สินทรัพย์ที่ธนาคารพาณิชย์ถืออยู่ โดยสามารถแบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ (วเรศ อุปปาดิก, 2544, หน้า 161)

1. สินทรัพย์ที่ก่อให้เกิดรายได้ (Earning Assets) ได้แก่ เงินให้กู้ยืม และการลงทุนใน หลักทรัพย์ประเภทต่างๆ

2. สินทรัพย์ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (Non-Earning Asset) ได้แก่ เงินสดสำรองตามกฎหมาย และเงินสำรองส่วนเกิน ซึ่งธนาคารพาณิชย์ต้องดำรงเงินสดสำรองไว้ตามที่กฎหมายกำหนดไว้

ทฤษฎีนี้ได้กล่าวว่าการจัดการสินทรัพย์ของธนาคารนั้นส่วนใหญ่จะอยู่ภายใต้สมมติฐานว่า ธนาคารพาณิชย์ต้องมีการปรับตัวในการถือทรัพย์สินและหนี้สินให้อยู่ในระดับที่เหมาะสมตลอดเวลา เพื่อให้เหมาะสมกับสถานะทางการเงินที่ปรับเปลี่ยนไป ในกรณีที่ธนาคารกลางใช้นโยบายการเงินหรือ มาตรการทางการเงินต่างๆ เช่น การรับซื้อพันธบัตรในตลาดซื้อคืน การลดอัตราเงินสดสำรองตาม กฎหมาย และการลดอัตราดอกเบี้ยมาตรฐาน จะทำผลให้ปริมาณเงินสดสำรองทั้งหมดของธนาคาร พณิชย์เพิ่มขึ้น รวมถึงการที่สัดส่วนของสินทรัพย์ประเภทที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ต่อสินทรัพย์ที่ก่อให้เกิด รายได้สูงเกินไป จนทำให้ธนาคารพาณิชย์ขยายการให้สินเชื่อ นอกจากนี้ ในการจัดสรรสินทรัพย์ของ ธนาคารพาณิชย์ยังขึ้นอยู่กับต้นทุนของการให้กู้ยืมและผลตอบแทนที่ได้รับจากสินทรัพย์นั้นๆ ด้วย ซึ่ง ก็ถือเป็นการจัดการสินทรัพย์ใหม่เพื่อให้ได้มาซึ่งผลตอบแทนสูงสุด ส่วนการจัดการหนี้สินก็เป็นไป ในทำนองเดียวกัน เพื่อให้เข้าใจสภาพและฐานะการดำเนินงานของธนาคารพาณิชย์ได้ดียิ่งขึ้น สามารถ พิจารณาได้จากบัญชีงบดุลของธนาคารพาณิชย์เพราะงบดุลแสดงให้เห็นถึงฐานะของหนี้สินอันเป็น การใช้ไปในการดำเนินงาน

บัญชีงบดุล มีองค์ประกอบ 2 ส่วน คือ

1. ด้านสินทรัพย์หรือแหล่งใช้ไปของเงินทุน แสดงให้เห็นชนิดและมูลค่าของสินทรัพย์ต่างๆ ที่ ธุรกิจนั้นมีกรรมสิทธิ์ในความเป็นเจ้าของ รวมถึงสิทธิเรียกร้องต่างๆ ที่มี ซึ่งสามารถแบ่งออกได้ดังนี้

- 1.1 เงินสดและเงินฝากในธนาคารอื่น (Cash and Total Reserves)
- 1.2 เงินให้กู้ยืมและให้เครดิต (Loan, Overdraft and Discount)
- 1.3 พันธบัตรและหลักทรัพย์ต่างๆ (Bond and Stock)
- 1.4 สินทรัพย์อื่นๆ (Other Assets)

2. ด้านหนี้สินและทุน แสดงให้เห็นถึงชนิดและปริมาณของสิทธิเรียกร้องของเจ้าหนี้ และ/ หรือผู้เป็นเจ้าของกิจการที่มีต่อสินทรัพย์ของธุรกิจ แบ่งออกเป็น

- 2.1 เงินฝากทั้งหมด (Total Deposits)
- 2.2 เงินกู้ยืม (Borrowing)
- 2.3 หนี้สินอื่นๆ (Other Liabilities)
- 2.4 บัญชีทุน (Capital Account)

ทางด้านสินทรัพย์ในงบดุลของธนาคารพาณิชย์ มีรายการที่สำคัญประกอบด้วย 4 รายการ โดยเฉพาะเงินสดในมือ และเงินฝากธนาคารอื่นนั้น เป็นรายการที่รวมถึงเงินสดสำรองตามกฎหมายที่ธนาคารแห่งประเทศไทยด้วย โดยเงินส่วนนี้ธนาคารจะไม่ได้ดอกผลจากการนำเงินไปฝาก ทางด้านการให้สินเชื่อของธนาคารพาณิชย์นั้นเป็นการให้กู้ในลักษณะของเงินเบิกเกินบัญชี เงินให้กู้ และการรับซื้อลดตั๋วเงิน ซึ่งถือเป็นแหล่งใช้เงินทุนที่ได้รับผลตอบแทนสูง ในขณะที่เดียวกันก็เป็นสินทรัพย์ที่มีความเสี่ยงสูงเช่นกัน ส่วนเงินลงทุนในหลักทรัพย์ของธนาคารพาณิชย์จะเป็นการลงทุนในหลักทรัพย์ต่างๆ เช่น หลักทรัพย์ของภาคเอกชน หลักทรัพย์รัฐบาล ซึ่งโดยส่วนใหญ่แล้ว ธนาคารพาณิชย์จะเลือกลงทุนในหลักทรัพย์รัฐบาลเป็นส่วนใหญ่เนื่องจากมีความเสี่ยงต่อการลงทุนต่ำ

ส่วนฝั่งหนี้สินและทุน รายการสำคัญคือเงินฝาก ประกอบด้วย เงินฝากออมทรัพย์ เงินฝากประจำ และเงินฝากกระแสรายวัน โดยเงินฝากแต่ละประเภทนั้น มีอัตราการหมุนเวียนของเงินฝากแตกต่างกัน เมื่ออัตราการหมุนเวียนของเงินฝากยิ่งมาก ยิ่งทำให้เงินฝากนั้นส่งผลต่อปริมาณการให้สินเชื่อ ในทางกลับกัน เงินกู้ยืมของธนาคารพาณิชย์โดยการกู้ยืมจากสถาบันการเงินอื่นๆ ในประเทศ และต่างประเทศ รวมไปถึงกู้ยืมมาจากธนาคารแห่งประเทศไทย โดยธนาคารพาณิชย์มักแสวงหาเงินกู้ยืมจากต่างประเทศเพื่อนำเข้ามาขยายสินเชื่อในประเทศ ดังนั้น การกู้ยืมจากสถาบันการเงินในประเทศและต่างประเทศจึงมีผลทำให้เกิดการขยายตัวของสินเชื่อเพิ่มขึ้น สำหรับบัญชีเงินกองทุนก็ถือเป็นรายการสำคัญรายการหนึ่ง เนื่องจากเงินกองทุนจะเป็นจำนวนเงินที่ประกันความปลอดภัยให้แก่ผู้ฝากเงิน ซึ่งในประเทศไทยกำหนดให้ธนาคารพาณิชย์ดำรงเงินกองทุนตามมาตรฐานของ Bank for International Settlement (BIS) ในอัตราส่วนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 8 ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2537 และตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2539 เป็นต้นไป ได้เพิ่มเป็น 8.5 ดังนั้น ถ้าธนาคารพาณิชย์มีสัดส่วนเงินกองทุนต่อสินทรัพย์เสี่ยงที่สูง ธนาคารพาณิชย์ก็จะให้สินเชื่อที่เป็นสินทรัพย์เสี่ยงได้มากขึ้น

ทฤษฎีนี้ทำให้ทราบถึงแหล่งที่มาของอุปทานของเงินให้กู้จากแหล่งต่างๆ ของธนาคารพาณิชย์ที่สำคัญ ได้แก่ เงินฝากทั้งหมด เงินกู้ยืมจากภายในประเทศและต่างประเทศ และเงินกองทุน

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

บังอร นิสัยมัน (2538) ศึกษาปัจจัยที่กำหนดการกู้ยืมเงินจากต่างประเทศของบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ในประเทศไทยทั้งระบบ และเพื่อให้ทราบถึงผลของการเปลี่ยนแปลงปัจจัยที่กำหนดการกู้ยืมเงินจากต่างประเทศที่มีต่อจำนวนเงินกู้ยืม ซึ่งข้อมูลที่นำมาใช้ศึกษาเป็นข้อมูลรายไตรมาส ตั้งแต่ปี 2524 – 2536 เนื่องจากเป็นช่วงที่มีการเปลี่ยนแปลงจากเงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (Direct Investment) ไปเป็นการนำเข้าเงินกู้ยืมจากต่างประเทศ โดยใช้สมการถดถอยเชิงซ้อน (Multiple Regression) และวิธีกำลังสองน้อยสุด (Ordinary Least Squares) จากการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่กำหนดการกู้ยืมเงินจากต่างประเทศของบริษัทเงินทุน คือ จำนวนเงินกู้ยืมจากต่างประเทศใน

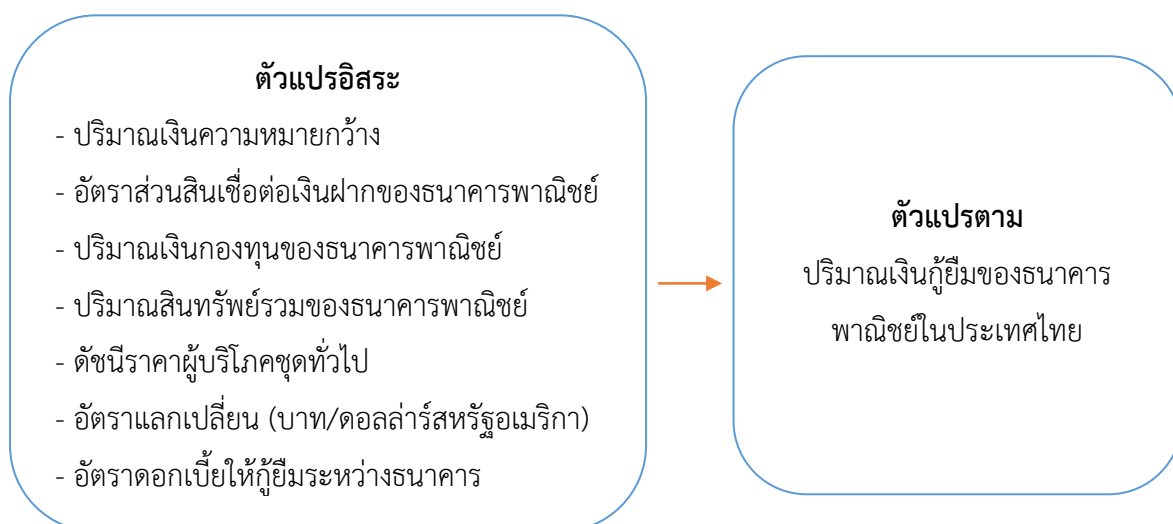
ช่วงเวลาก่อน จำนวนเงินให้กู้ยืมภายในประเทศ ส่วนต่างของอัตราดอกเบี้ยเงินให้กู้ยืมกับอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ยืมจากต่างประเทศ อัตราแลกเปลี่ยนในช่วงเวลาก่อน มีผลต่อการกู้ยืมเงินจากต่างประเทศของบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์

วีรวลัย ศาลาทิพย์ (2540) ศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อการกู้ยืมเงินจากต่างประเทศของธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทยทั้งระบบรวมทั้งสิ้น 15 ธนาคาร และสาขานาการพาณิชย์ต่างประเทศรวม 14 ธนาคารโดยใช้ข้อมูลเป็นรายไตรมาส ตั้งแต่ปี 2535 – 2539 เนื่องจากเป็นช่วงเวลาที่ประเทศไทยใช้แผนพัฒนาระบบการเงิน วิธีที่ใช้ในการวิเคราะห์คือสมการพหุคูณเชิงซ้อน และวิธีกำลังสองน้อยสุด ผลการศึกษาพบว่า มูลค่าการนำเข้า สินทรัพย์สุทธิ และอัตราส่วนเงินกู้ยืมต่อเงินฝากมีผลต่อการกู้ยืมเงินจากต่างประเทศของธนาคารพาณิชย์ไทยในช่วง พ.ศ.2535-2539

ปิยะมาศ ห่อทอง (2551) ทำการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อปริมาณเงินกู้ยืมของธนาคารพาณิชย์ทั้งระบบในประเทศไทยเพื่อศึกษาประสิทธิภาพการดำเนินงานของธนาคารพาณิชย์ทั้งระบบในประเทศไทย โดยใช้ข้อมูลพ.ศ.2533 – 2549 จากการคาดคะเนตัวแปรที่คาดว่าจะมีผลต่อปริมาณเงินกู้ยืมทั้งระบบคือ อัตราสินเชื่อต่อเงินฝาก ปริมาณเงินกองทุน และอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ระหว่างธนาคารโดยเฉลี่ยต่อปี ใช้การวิเคราะห์โดย 1) วิธีกำลังสองน้อยที่สุด 2) วิเคราะห์ด้วยอัตราส่วนทางการเงิน ผลการศึกษาพบว่า อัตราส่วนสินเชื่อต่อเงินฝาก ปริมาณเงินกองทุน และอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ระหว่างธนาคารโดยเฉลี่ยต่อปี มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันกับปริมาณเงินกู้ยืมของธนาคารพาณิชย์

2.3 กรอบแนวความคิด

ภาพที่ 2.3 : กรอบแนวความคิด

2.4 ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

- 2.4.1 ปริมาณเงินกู้ยืมรวมของธนาคารพาณิชย์ไทย (ล้านบาท)
- 2.4.2 ปริมาณเงินความหมายกว้าง (ล้านบาท)
- 2.4.3 อัตราส่วนเงินให้สินเชื่อต่อเงินฝากของธนาคารพาณิชย์ทั้งระบบ (ร้อยละ)
- 2.4.4 ปริมาณเงินกองทุนของธนาคารพาณิชย์ทั้งระบบ (ล้านบาท)
- 2.4.5 ปริมาณสินทรัพย์รวมของธนาคารพาณิชย์ (ล้านบาท)
- 2.4.6 ดัชนีราคาผู้บริโภคทั่วไป (2554=100)
- 2.4.7 อัตราแลกเปลี่ยน (บาท/ดอลลาร์สหรัฐอเมริกา)
- 2.4.8 อัตราดอกเบี้ยให้กู้ยืมระหว่างธนาคาร (ร้อยละ)

บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย

ในการพิจารณาปัจจัยที่มีผลต่อปริมาณเงินกู้ยืมของธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทยทั้งระบบ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อการกู้ยืมเงินของธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทย และเพื่อศึกษาโครงสร้างการกู้ยืมเงินของธนาคารพาณิชย์ ได้ศึกษาค้นคว้าข้อมูล ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาพิจารณาและใช้เป็นข้อสนับสนุน โดยมีรายละเอียดดังนี้

3.1 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อนำมาศึกษาในครั้งนี้เป็นข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) แบบอนุกรมเวลา (Time Series Data) เป็นรายเดือน ระยะเวลารวมทั้งสิ้น 15 ปี เริ่มตั้งแต่เดือนมกราคม 2544 ถึง เดือนธันวาคม 2558 รวม 180 เดือน ได้แก่

3.1.1 ข้อมูลปริมาณเงินกู้ยืมของธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทย ปริมาณเงินความหมายกว้าง อัตราส่วนของสินเชื่อต่อเงินฝากของธนาคารพาณิชย์ ปริมาณเงินกองทุนของธนาคารพาณิชย์ ปริมาณสินทรัพย์รวมของธนาคารพาณิชย์ ดัชนีราคาผู้บริโภคชุดทั่วไป อัตราแลกเปลี่ยน (บาท/ดอลลาร์สหรัฐอเมริกา) และ อัตราดอกเบี้ยเงินให้กู้ยืมระหว่างธนาคาร ได้เก็บรวบรวมข้อมูลมาจากระบบข้อมูลสารสนเทศทางอินเทอร์เน็ตของธนาคารแห่งประเทศไทย โดยแบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ 1) ธนาคารพาณิชย์จดทะเบียนในประเทศ 2) สาขาของธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศ ซึ่งไม่รวมไปถึงสถาบันการเงินเฉพาะกิจที่เป็นของรัฐบาล เช่น ธนาคารอาคารสงเคราะห์ ธนาคารออมสิน ธนาคารอิสลาม ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์ ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เป็นต้น

3.1.2 ข้อมูลดัชนีราคาตลาดหลักทรัพย์ ได้เก็บรวบรวมข้อมูลมาจากระบบข้อมูลสารสนเทศทางอินเทอร์เน็ตของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

3.2 การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาครั้งนี้จะทำการศึกษาทั้งในเชิงพรรณนาและเชิงปริมาณ เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้คือ

3.2.1 การวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive Analysis) โดยวิเคราะห์ค่าสถิติเบื้องต้น คือ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Mean) ค่าสูงสุด (Maximum) ค่าต่ำสุด (Minimum) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

3.2.2 การวิเคราะห์เชิงปริมาณ (Quantitative Analysis) เพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อปริมาณการกู้ยืมเงินของธนาคารพาณิชย์ตามลักษณะผู้ใช้ของการวิจัย โดยใช้ข้อมูลอนุกรมเวลา (Time Series Data) และวิธีทางเศรษฐมิติมาเป็นเครื่องมือในการวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงซ้อนพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) และทดสอบสมมติฐานทางสถิติ ซึ่งตัวแปรที่ใช้เป็นตัวแปรที่คาดว่าจะส่งผลต่อปริมาณการกู้ยืมเงินของธนาคารพาณิชย์ มาสร้างแบบจำลองเศรษฐมิติ เพื่ออธิบายความสัมพันธ์ของตัวแปรต่างๆ ในสมการและประเมินค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรในแบบจำลอง โดยมีขั้นตอนดังนี้

การทดสอบปัญหาตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์เชิงเส้น (Multicollinearity)

ในแบบจำลองประมาณการนั้นประกอบด้วยตัวแปรตาม (Dependent Variables) และกลุ่มของตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ซึ่งกลุ่มตัวแปรอิสระจะต้องมีความสัมพันธ์กัน ยิ่งความสัมพันธ์สูงมากเท่าไร ยิ่งส่งผลต่อการอธิบายการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรตามได้มากเท่านั้น ปัญหาตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์เชิงเส้นเป็นปัญหาในกรณีที่ตัวแปรอิสระที่อยู่ในสมการถดถอยมีความสัมพันธ์ระหว่างกันสูง หากเกิดปัญหานั้นย่อมส่งผลต่อความถูกต้องของประมาณการ สามารถแบ่งความสัมพันธ์ออกเป็น 2 ประเภทคือ (พฤทธิ์สรรค์ สุทธิไชยเมธี, 2553, หน้า 156)

1) ตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์กันอย่างสมบูรณ์ (Perfect Multicollinearity) จะทำให้ไม่สามารถประมาณการค่าสัมประสิทธิ์ของสมการถดถอยได้ แต่ในทางปฏิบัติพบว่า ตัวแปรอิสระที่นำมาใช้มีความสัมพันธ์อยู่บ้าง ซึ่งวัดได้จากค่าสหสัมพันธ์ (Correlation) ที่มีค่าอยู่ระหว่าง 0 – 1 โดยถ้าหากว่าตัวแปรอิสระมีค่าสหสัมพันธ์กันสูงมาก ก็จะทำให้ตัวประมาณการค่าสัมประสิทธิ์ของสมการถดถอยมีความแม่นยำลดลง

2) ตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์กันอย่างสมบูรณ์ (Imperfect Multicollinearity) เป็นปัญหาตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กันสูง แต่ไม่ถึงขั้น Perfect Multicollinearity เนื่องจากมีตัวแปรซ่อนอยู่ด้วย

การตรวจสอบปัญหา Multicollinearity เป็นปัญหาที่สามารถเกิดขึ้นได้กับแทบทุกข้อมูล เพราะสถานการณ์จริงนั้น ตัวแปรย่อมมีส่วนสัมพันธ์กัน ดังนั้น ถ้า Perfect Multicollinearity จะส่งผลให้ค่า $R^2 = 1$ ซึ่งถ้าหากว่าเป็นเช่นนี้แล้วจะต้องเปลี่ยนตัวแปรอิสระ แต่อย่างไรก็ตาม สำหรับกรณีที่เกิดปัญหา Imperfect Multicollinearity ถ้าไม่รุนแรงเกินไปจำเป็นต้องใช้ก็จะต้องเป็นการอนุโลม หรือวิธีที่ดีที่สุดก็เลือกใช้แบบจำลองในระดับที่สูงขึ้นไป เช่น ARIMAX Model Vector Autoregressive Model เป็นต้น เพื่อตรวจสอบว่าปัญหา Imperfect Multicollinearity มากน้อยเพียงใด สามารถตรวจสอบได้หลายวิธี สำหรับวิธีที่นิยมที่สุด ได้แก่ การพิจารณาค่า Correlation : r และการใช้ค่า Variance Inflation Factor

สำหรับการแก้ปัญหา Multicollinearity ขึ้นอยู่กับลักษณะของแบบจำลอง ซึ่งบางครั้งผู้วิจัยไม่จำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงใดๆ เพราะว่าคุณสมบัติ Unbiased ของแบบจำลองก็ยังคงอยู่ และในบาง

แบบจำลองก็จำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงตัวแปรอิสระบางตัวหรือเพิ่มเติมตัวแปรอิสระอื่นๆ เข้าไปก็ได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความเหมาะสมของแต่ละแบบจำลองนั้นๆ

การวิเคราะห์ด้วยสมการถดถอยเชิงซ้อนหลายตัวแปร (Multiple Regression) ด้วยวิธีกำลังสองน้อยที่สุด (Ordinary Least Square Method : OLS)

เป็นการวิเคราะห์หาขนาดของความสัมพันธ์ทิศทางของความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตามกับกลุ่มตัวแปรอิสระ โดยมีการทดสอบสหสัมพันธ์ของตัวคลาดเคลื่อน (Autocorrelation) ด้วย เนื่องจากการที่ตัวคลาดเคลื่อนมีสหสัมพันธ์ระหว่างกันหรือตัวคลาดเคลื่อนมีการกระจายที่ไม่เป็นอิสระแก่กัน ความสัมพันธ์ระหว่างตัวคลาดเคลื่อนอาจเป็นความสัมพันธ์ในทิศทางบวก (Positive Autocorrelation) หรือทิศทางลบ (Negative Autocorrelation) โดยทั่วไปแล้วการเกิดสหสัมพันธ์ของตัวแปรมักจะเกิดขึ้นกับข้อมูลที่เป็นอนุกรมเวลา และตัวคลาดเคลื่อนอาจมีความสัมพันธ์ในช่วงเวลาที่ต่างกันได้อีกด้วย การที่ตัวคลาดเคลื่อนมีความสัมพันธ์ระหว่างกัน หรือเกิดปัญหา Autocorrelation จะทำให้ตัวประมาณการค่าสัมประสิทธิ์ของสมการถดถอยนี้ยังคงมีคุณสมบัติ Unbiased แต่จะสูญเสียคุณสมบัติ Efficiency คือการที่ค่าความแปรปรวนของสัมประสิทธิ์ไม่มีค่าต่ำที่สุด ทำให้ค่าที่ได้มีความคลาดเคลื่อนสูง

3.3 สมมุติฐานในการศึกษา

การศึกษาคั้งนี้มีสมมุติฐานว่าปัจจัยที่มีผลต่อปริมาณเงินกู้ยืมรวมของธนาคารพาณิชย์ทั้งระบบ ดังนี้

3.3.1 ปริมาณเงินกู้ยืมของธนาคารพาณิชย์ทั้งระบบมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับปริมาณเงินความหมายกว้าง อัตราส่วนสินเชื่อต่อเงินฝากของธนาคารพาณิชย์

3.3.2 ปริมาณเงินกู้ยืมของธนาคารพาณิชย์ทั้งระบบมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับอัตราแลกเปลี่ยน และอัตราดอกเบี้ยให้กู้ยืมระหว่างธนาคาร

3.4 แบบจำลองที่ใช้ในการศึกษา

$$LB = f(M2, LTD, CAP, Asset, CPI, Exch, Int)$$

จากความสัมพันธ์ดังกล่าว นำมาเขียนในรูปแบบสมการได้ดังนี้

$$LB = \beta_0 + \beta_1 M2 + \beta_2 LTD + \beta_3 CAP + \beta_4 Asst + \beta_5 CPI + \beta_6 Exch + \beta_8 Int$$

โดยกำหนดให้

LB = ปริมาณเงินกู้ยืมรวมของธนาคารพาณิชย์ไทยทั้งระบบ (ล้านบาท)

M2 = ปริมาณเงินความหมายกว้าง (ล้านบาท)

LTD = อัตราส่วนเงินให้สินเชื่อต่อเงินฝากของธนาคารพาณิชย์ทั้งระบบ (ร้อยละ)

CAP	=	ปริมาณเงินกองทุนของธนาคารพาณิชย์ (ล้านบาท)
Asst	=	ปริมาณสินทรัพย์รวมของธนาคารพาณิชย์ (ล้านบาท)
CPI	=	ดัชนีราคาผู้บริโภคชุดทั่วไป ปีฐาน 2554
Exch	=	อัตราแลกเปลี่ยน (บาท/ดอลลาร์สหรัฐอเมริกา)
Int	=	อัตราดอกเบี้ยให้กู้ยืมระหว่างธนาคาร (ร้อยละ)
β_0	=	ค่าคงที่
$\beta_1-\beta_8$	=	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

ตัวแปรตาม

ปริมาณเงินกู้ยืมรวมของธนาคารพาณิชย์ไทยทั้งระบบ

หมายถึง ปริมาณเงินกู้ยืมที่ธนาคารพาณิชย์ได้รับมาจากเงินกู้ยืมในประเทศ โดยผู้ให้กู้ยืมในประเทศ ได้แก่ รัฐบาล ธนาคารและสถาบันการเงิน เช่น ธนาคารแห่งประเทศไทย กองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาาระบบสถาบันการเงิน ธนาคารพาณิชย์ ตลอดจนกิจการวิเทศธนกิจ เป็นต้น นอกจากนี้ยังรวมถึงเงินกู้ยืมจากบัญชีระหว่างกันมาจากสำนักงานทั้งหมดที่เป็นนิติบุคคลเดียวกันในประเทศ รวมทั้งรายการเจ้าหนี้อื่นๆ ด้วย ในส่วนของ เงินกู้ยืมในต่างประเทศ ผู้ที่ให้กู้ยืม ได้แก่ บุคคลธรรมดาที่ไม่มีสัญชาติไทยและมีภูมิลำเนาอยู่ต่างประเทศ นิติบุคคลตามกฎหมายต่างประเทศ

การกู้ยืมเงินนั้นเป็นไปเพื่อดำรงสภาพคล่องด้วยเหตุผลหลัก ๆ คือ ข้อแรก เพื่อให้เป็นไปตามข้อกำหนดของการดำรงสินทรัพย์สภาพคล่องตามกฎหมาย และข้อที่ 2 เป็นไปเพื่อการดำรงสภาพคล่องของกิจการสำหรับใช้ในกิจกรรมการดำเนินงาน นั่นก็คือการรับฝากเงินและนำไปปล่อยกู้

ตัวแปรอิสระ

ปริมาณเงินความหมายกว้าง

เป็นตัวชี้วัดปริมาณเงิน โดยในที่นี้ ปริมาณเงินตามความหมายแคบ : M1 ประกอบด้วย เงินสดที่ไม่อยู่ในมือสถาบันรับฝากเงินและรัฐบาล ธนบัตรที่หมุนเวียนในระบบเศรษฐกิจ เหรียญกษาปณ์ที่หมุนเวียนในระบบเศรษฐกิจ และ เงินรับฝากกระแสรายวันที่สถาบันรับฝากเงิน เมื่อรวม เงินรับฝากประเภทอื่นที่สถาบันรับฝากเงิน และ ตราสารหนี้ จะหมายถึง M2

อัตราส่วนเงินให้สินเชื่อต่อเงินฝากของธนาคารพาณิชย์

เป็นการประเมินการบริหารสินทรัพย์และหนี้สิน ซึ่งคำนวณจาก ปริมาณสินเชื่อ ต่อ ปริมาณเงินฝากของธนาคารพาณิชย์ทั้งระบบ สาเหตุที่เลือกตัวแปรนี้เนื่องจากถ้าเงินให้สินเชื่อต่อเงินฝากของธนาคารพาณิชย์เพิ่มสูงขึ้น นั่นคือ ถ้ามีค่าสูงมากๆ หรือเพิ่มขึ้น แสดงว่าธนาคารมีสภาพคล่องในระดับ

ที่ลดลง ซึ่งในบางช่วงเวลาธนาคารพาณิชย์มีเงินฝากไม่เพียงพอแก่การปล่อยสินเชื่อ ก็จะส่งผลให้ธนาคารพาณิชย์ประสบปัญหาขาดสภาพคล่องจนกระทบต่อฐานะและความมั่นคงได้

ปริมาณเงินกองทุนของธนาคารพาณิชย์

ตามหลักเกณฑ์ของการกำกับดูแลเงินกองทุนที่เรียกว่า Basel Capital Accord : Basel ซึ่งธนาคารพาณิชย์ต้องมีไว้เพื่อรองรับความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นจากการดำเนินธุรกิจ คืออัตราส่วนเงินกองทุนต่อสินทรัพย์เสี่ยง หรือที่เรียกว่า Capital Adequacy Ratio (CAR Ratio) หรือ “BIS Ratio” คำนวณจากเงินกองทุนหารด้วยสินทรัพย์เสี่ยงของธนาคารพาณิชย์ โดยเงินกองทุนก็เปรียบเสมือนกับส่วนของเจ้าของในงบดุลและสินทรัพย์เสี่ยง โดยแบ่งเป็น 2 ประเภทใหญ่ๆ ตามหลักเกณฑ์ Basel III คือ เงินกองทุนชั้นที่ 1 และ เงินกองทุนชั้นที่ 2 สาเหตุที่เลือกตัวแปรนี้เนื่องจากธนาคารแห่งประเทศไทยได้กำหนดให้ธนาคารพาณิชย์ในประเทศ และสาขาธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศ โดยเงินกองทุนของธนาคารพาณิชย์ต้องมีไว้เพื่อรองรับความเสียหายที่อาจจะเกิดขึ้นจากการดำเนินธุรกิจ ซึ่งธนาคารพาณิชย์ต้องดำรงเงินกองทุนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 8.5 ของสินทรัพย์เสี่ยงทั้งสิ้น การที่ธนาคารพาณิชย์มีเงินกองทุนไม่ถึงระดับ 8.5 นั้นคือสัญญาณที่แสดงให้เห็นว่าฐานะการดำเนินงานของธนาคารพาณิชย์เริ่มลดลง ทั้งนี้ สาเหตุอาจมาจากธนาคารประสบภาวะขาดทุนอันเกิดจากสินเชื่อที่ปล่อยไปนั้นไม่สามารถเรียกคืนได้หรือไม่ครบจำนวน ส่งผลให้เงินกองทุนตามกฎหมายลดต่ำลงไป หากลดลงจนถึงระดับหนึ่ง ธนาคารพาณิชย์อาจต้องถูกทางการแทรกแซงการดำเนินงาน ซึ่งเป็นการกระทำเพื่อป้องกันผลประโยชน์ของผู้ฝากเงินนั่นเอง

ปริมาณสินทรัพย์รวมของธนาคารพาณิชย์

ปริมาณสินทรัพย์รวมของธนาคารพาณิชย์ เป็นปัจจัยที่ที่แสดงให้เห็นถึงความสามารถในการคุ้มครองผู้ฝากเงินและบุคคลที่เกี่ยวข้องกับธนาคาร หรือเจ้าของเงินกู้ยืมให้ปลอดภัยจากผลที่จะเกิดการสูญเสียดังกล่าวที่อาจเกิดขึ้นกับเงินฝากและสิทธิเรียกร้อง ในกรณีที่ธนาคารพาณิชย์ดำเนินการแล้วประสบปัญหาขาดทุน ส่วนที่ขาดทุนนั้นจะต้องหักออกจากยอดสะสมของสินทรัพย์สุทธิก่อน การที่ธนาคารพาณิชย์มีปริมาณสินทรัพย์ที่สูง ก็จะมีความสามารถในการคุ้มครองและสร้างความเชื่อมั่นให้กับแก่ผู้ที่ให้กู้ยืมเงิน แสดงให้เห็นถึงความสามารถในการชำระหนี้คืน

ดัชนีราคาผู้บริโภคชุดทั่วไป

ดัชนีราคาผู้บริโภคเป็นดัชนีราคาที่ใช้วัดการเปลี่ยนแปลงของราคาขายปลีกของสินค้าและบริการที่ผู้บริโภคจ่ายซื้อ เพื่อการบริโภค ณ ตลาดและร้านค้าปลีกในปีใดปีหนึ่ง เปรียบเทียบกับราคาสินค้าชนิดและจำนวนเดียวกันในปีฐาน ในการศึกษาครั้งนี้ปีฐานคือปี 2554 ทั้งนี้ ดัชนีราคาผู้บริโภคเป็นตัวชี้วัดอัตราเงินเฟ้อในระบบเศรษฐกิจ หากระดับราคาปัจจัยการผลิตปรับสูงขึ้น ความต้องการเงินทุนก็จะปรับตัวสูงขึ้น

อัตราแลกเปลี่ยน (บาท/ดอลลาร์สหรัฐอเมริกา)

เป็นอัตราที่เทียบระหว่างค่าเงินของสกุลเงินหนึ่งเปรียบเทียบกับอีกสกุลหนึ่ง เช่น 1 ดอลลาร์สหรัฐอเมริกา เท่ากับ 33 บาท หมายถึงเราต้องใช้เงินบาทจำนวน 33 บาท เพื่อแลกกับเงิน 1 ดอลลาร์สหรัฐอเมริกา ทั้งนี้ อัตราแลกเปลี่ยนไม่ได้คงที่แต่มีการเปลี่ยนแปลงขึ้นลงอยู่เสมอในแต่ละช่วงเวลาตามปัจจัยที่มีผลกระทบ เช่น การเมือง ภาวะเศรษฐกิจ โดยปัจจัยเหล่านั้นอาจส่งผลกระทบต่อผลกำไรหรือขาดทุนของธุรกิจ ซึ่งการขาดทุนจากอัตราแลกเปลี่ยนอาจทำให้กิจการต้องปิดตัวลงได้ อย่างไรก็ตาม แม้จะควบคุมปัจจัยที่กระทบต่ออัตราแลกเปลี่ยนไม่ได้ แต่ก็สามารถบริหารจัดการความเสี่ยงจากอัตราแลกเปลี่ยนได้

อัตราดอกเบี้ยเงินให้กู้ยืมระหว่างธนาคาร

เป็นอัตราดอกเบี้ยเงินให้กู้ยืมในตลาดเงินระยะสั้น เพื่อใช้ในการปรับสภาพคล่องของธนาคารพาณิชย์โดยธุรกรรมอาจจะอยู่ในรูปการกู้ยืมแบบจ่ายคืนเมื่อทวงถาม หรือเป็นการกู้ยืมแบบมีกำหนดระยะเวลา ตั้งแต่ 1 วัน ถึง 6 เดือน ในทางปฏิบัติส่วนใหญ่ประมาณร้อยละ 50-70 เป็นการกู้ยืมระยะเวลา 1 วัน (Overnight) รองลงมาเป็นการกู้ยืมแบบจ่ายคืนเมื่อทวงถาม

บทที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อปริมาณเงินกู้ยืมของธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทย โดยใช้ข้อมูลอนุกรมเวลา (Time Series Data) และวิธีทางเศรษฐมิติมาเป็นเครื่องมือในการวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงซ้อนพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) และทดสอบสมมติฐานทางสถิติ ซึ่งตัวแปรที่ใช้เป็นตัวแปรที่คาดว่าจะส่งผลต่อปริมาณการกู้ยืมเงินของธนาคารพาณิชย์ทั้งระบบ ซึ่งผลการวิเคราะห์แบบจำลองทางเศรษฐมิติของตัวแปรที่มีผลต่อการกู้ยืมเงินของธนาคารพาณิชย์ทั้งระบบ มีรายละเอียดดังนี้

4.1 การทดสอบข้อมูล

การทดสอบข้อมูลทางสถิติเบื้องต้น

สถิติเบื้องต้นของข้อมูลที่ทำกรทดสอบ ประกอบด้วยค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Mean) ค่าสูงสุด (Maximum) ค่าต่ำสุด (Minimum) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ตารางที่ 4.1 : แสดงการทดสอบข้อมูลทางสถิติเบื้องต้น

Variables	N	Mean	Maximum	Minimum	Std. Deviation
	Observations	Statistics	Statistics	Statistics	Statistics
M2	180	10,571,906	17,551,712	6,249,154	3,605,605
LTD	180	1.00	1.28	0.79	0.14
CAP	180	1,122,703	2,228,651	462,499	520,865
ASSET	180	10,979,234	17,867,472	6,615,965	3,637,836
CPI	180	91.65	107.90	75.00	11.02
EXCH	180	36.03	45.62	29.08	4.72
INT	180	2.32	4.95	0.96	1.05

การทดสอบปัญหาตัวแบบประมาณค่า (Model Estimation Problem)

การทดสอบปัญหา Multicollinearity ในแบบจำลองประมาณการประกอบด้วยกลุ่มตัวแปรอิสระ (Independent Variable) โดยพิจารณาจากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรที่ศึกษา หากตัวแปรอิสระมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงเกินไป จะก่อให้เกิดปัญหา Multicollinearity แต่ถ้าตัวแปรอิสระใดมีความสัมพันธ์กันเอง จะทำให้เกิดปัญหา Multicollinearity ส่งผลให้การประมาณค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยด้วยวิธีกำลังสองน้อยที่สุดมีความแม่นยำและเสถียรภาพลดลง

ตารางที่ 4.2 : การทดสอบปัญหา Multicollinearity

	M2	LTD	CAP	ASSET	CPI	EXCH	INT_RATE
M2	1	0.787444	0.991240	0.999042	0.959174	-0.778817	-0.015289
LTD		1	0.791102	0.784590	0.862329	-0.873686	-0.046955
CAP			1	0.992416	0.964735	-0.782262	-0.020257
ASSET				1	0.959884	-0.777000	-0.008396
CPI					1	-0.896185	0.110793
EXCH						1	-0.172054
INT_RATE							1

จากตารางที่ 4.2 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระด้วยกันเอง พบว่าหลายตัวมีความสัมพันธ์กันค่อนข้างสูง แสดงถึงปัญหา Multicollinearity จึงตัดตัวแปรบางตัวที่มีความสัมพันธ์กันสูงออกเพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าว จึงตัดตัวแปรออกจำนวน 3 ตัว คือ CAP ASSET CPI และทดสอบอีกครั้ง ได้ผลดังนี้

ตารางที่ 4.3 : การทดสอบปัญหา Multicollinearity หลังตัดตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กันออก

	M2	LTD	EXCH	INT
M2	1	0.787444	-0.778817	-0.015289
LTD		1	-0.873686	-0.046955
EXCH			1	-0.172054
INT				1

การวิเคราะห์ด้วยสมการถดถอยเชิงซ้อนหลายตัวแปร

การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อปริมาณเงินกู้ของธนาคารพาณิชย์ไทย จากเดิมที่พิจารณาตัวแปรอิสระทั้งสิ้น 7 ตัว เมื่อพิจารณาพบว่าเกิดปัญหาตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์กันเอง จึงได้ทำการตัดตัวแปรออกที่มีความสัมพันธ์กันสูงได้แก่ CAP ASSET CPI ออกจากสมการ และปรับแบบจำลองใหม่โดยเขียนรูปฟังก์ชันได้ดังนี้

$$LB = f(M2, LTD, Exch, Int)$$

จากความสัมพันธ์ดังกล่าว นำมาเขียนในรูปแบบสมการได้ดังนี้

$$LB = \beta_0 + \beta_1 M2 + \beta_2 LTD + \beta_3 Exch + \beta_4 Int$$

โดยกำหนดให้

- LB = ปริมาณเงินกู้ยืมรวมของธนาคารพาณิชย์ไทยทั้งระบบ (ล้านบาท)
- M2 = ปริมาณเงินความหมายกว้าง (ล้านบาท)
- LTD = อัตราส่วนเงินให้สินเชื่อต่อเงินฝากของธนาคารพาณิชย์ทั้งระบบ (ร้อยละ)
- Exch = อัตราแลกเปลี่ยน (บาท/ดอลลาร์สหรัฐอเมริกา)
- Int = อัตราดอกเบี้ยให้กู้ยืมระหว่างธนาคาร (ร้อยละ)
- β_0 = ค่าคงที่
- $\beta_1 - \beta_4$ = ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

จากนั้น ทำการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อปริมาณเงินกู้ของธนาคารพาณิชย์ไทยเริ่มตั้งแต่เดือนมกราคม 2544 ถึง เดือนธันวาคม 2558 จึงเปรียบเทียบวิธีการประมาณค่าสัมประสิทธิ์กำลังสองน้อยที่สุดกับแบบจำลองที่แก้ไขปัญหา Multicollinearity แล้ว

จากผลการวิเคราะห์ตารางที่ 5 พบว่าแบบจำลอง AR ที่ใช้แก้ปัญหา Autocorrelation ด้วย AR(1) สามารถอธิบายปัจจัยที่มีผลต่อปริมาณเงินกู้ของธนาคารพาณิชย์ไทยได้เหมาะสม โดยพิจารณา ค่า R-Squared มีค่าเท่ากับ 0.9948 และค่า Durbin-Watson เท่ากับ 1.98 ไม่อยู่ในช่วงที่เกิดปัญหา

ตารางที่ 4.4 : สรุปผลการประมาณค่าสัมประสิทธิ์สมการของสมการ

ตัวแปร	OLS			AR		
	Coefficient	t-Statistic	Prob.	Coefficient	t-Statistic	Prob.
M2	0.07877	10.2405	0.0000	0.05982	2.20629	0.0287
LTD	4,864,497	18.4139	0.0000	3,985,310	20.27157	0.0000
EXCH	36,665	4.4320	0.0000	7,434	0.75473	0.4514
INT	50,415	2.9233	0.0039	-27,212	-0.91680	0.3605
C	-5,677,645	-10.3256	0.0000	-3,374,548	-5.18672	0.0000
Adj. R-Squared	0.9299			0.9948		
Log likelihood	-2,464.07			-2,229.60		
F-statistic	594.28			5,762.37		
Durbin-Watson	0.0868			1.9841		

4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสมมุติฐาน

ปัจจัยที่มีผลต่อปริมาณเงินกู้ยืมของธนาคารพาณิชย์ไทยทั้งระบบ ในช่วงปี 2544 – 2558 ผลการศึกษาพบว่าปัจจัยที่มีผลต่อปริมาณเงินกู้ยืมของธนาคารพาณิชย์ไทยทั้งระบบในช่วงปี 2544 – 2558 อย่างมีนัยสำคัญ ได้แก่ อัตราส่วนปริมาณสินเชื่อต่อปริมาณเงินฝาก ปริมาณเงินกองทุน และ ปริมาณสินทรัพย์รวมของธนาคารพาณิชย์ สามารถอธิบายผลได้ในรูปสมการดังนี้

$$LB = 0.06M2 + 3,985,310LTD + 7,434Exch - 27,212Int - 3,374,548$$

(2.21) (20.27) (3.75) (-0.92)
 * *

$$R\text{-Squared} = 0.9948 \quad \text{Dubin-Watson} = 1.9841 \quad F = 5,762.37$$

หมายเหตุ : ตัวเลขในวงเล็บคือค่า t - Statistic

* แสดงค่านัยสำคัญทางสถิติที่มีระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99

จากการศึกษาพบว่าค่า R - Squared = 0.9948 ซึ่งแสดงว่าแบบจำลองนี้สามารถอธิบายตัวแปรตามได้ร้อยละ 0.9948 ค่า Durbin - Watson Stat = 1.98 ซึ่งเป็นช่วงที่ไม่เกิดปัญหา

Autocorrelation และ F-Stat เท่ากับ 5,762.37 จากผลการวิเคราะห์แบบจำลองตามปัจจัยต่างๆ ดังกล่าวข้างต้นด้วยวิธีการวิเคราะห์แบบเศรษฐมิติ คือ ใช้สมการเชิงซ้อนตัวแปรหลายตัว (Multiple Linear Regression Model) สามารถอธิบายได้ดังนี้

โดยปัจจัยที่มีผลต่อปริมาณเงินกู้ยืมของธนาคารพาณิชย์ไทยทั้งระบบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่

ปริมาณเงินความหมายกว้าง (M2) มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับปริมาณเงินกู้ยืมรวมของธนาคารพาณิชย์ไทยทั้งระบบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 โดยเมื่ออัตราส่วนปริมาณสินเชื่อต่อปริมาณเงินฝากเพิ่มขึ้นร้อยละ 1 จะทำให้ปริมาณเงินกู้ยืมของธนาคารพาณิชย์ไทยทั้งระบบเพิ่มขึ้น 60,000 ล้านบาท เนื่องจากธนาคารพาณิชย์เป็นช่องทางในการส่งผ่านการดำเนินนโยบายการเงินของรัฐบาลโดยการกำหนดระบบการใช้จ่ายเงิน การเพิ่มหรือลดปริมาณเงิน

อัตราส่วนปริมาณสินเชื่อต่อปริมาณเงินฝากของธนาคารพาณิชย์ (LTD) มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับปริมาณเงินกู้ยืมรวมของธนาคารพาณิชย์ไทยทั้งระบบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 โดยเมื่ออัตราส่วนปริมาณสินเชื่อต่อปริมาณเงินฝากเพิ่มขึ้นร้อยละ 1 จะทำให้ปริมาณเงินกู้ยืมของธนาคารพาณิชย์ไทยทั้งระบบเพิ่มขึ้น 3,985,310 ล้านบาท ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ เพลินพรรณ เขตต์กัน (2537); วีรวัลย์ ศาลาทิพย์ (2540) และ ปิยะมาศ ห่อทอง (2551) โดยผลการศึกษาพบความสัมพันธ์ระหว่างอัตราส่วนปริมาณสินเชื่อต่อปริมาณเงินฝากส่งผลต่อปริมาณเงินกู้ยืมของธนาคารพาณิชย์ในทิศทางเดียวกัน

จากผลการวิเคราะห์พบว่าปัจจัยที่มีผลต่อปริมาณเงินกู้ยืมของธนาคารพาณิชย์อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ อัตราแลกเปลี่ยน (บาท/ดอลลาร์สหรัฐอเมริกา) และ อัตราดอกเบี้ยระหว่างธนาคาร

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษา

5.1 สรุปผลการศึกษา

ปริมาณเงินกู้ยืมของธนาคารพาณิชย์ไทยได้แหล่งเงินทุนมาจากการกู้ยืมในส่วนของหนี้สินที่เป็นเงินฝากและเงินกู้ยืมกับส่วนของผู้ถือหุ้นที่ต้องนำมาหาผลตอบแทนที่เหมาะสมและสามารถชำระคืนได้เมื่อลูกค้าต้องการ ธนาคารที่ประสบความสำเร็จในการบริหาร จะต้องมีการจัดคุณภาพของการบริหารให้สอดคล้องกัน หากเน้นเพียงด้านใดด้านหนึ่ง หรือไม่สัมพันธ์กันจะก่อให้เกิดปัญหาในการบริหารงาน คือ ขาดสภาพคล่อง เกิดหนี้สูญ และขาดทุน ซึ่งธนาคารพาณิชย์มีที่มาของแหล่งเงินทุนแบ่งได้เป็น 3 แหล่ง คือ เงินฝาก เงินกู้ยืม และ เงินทุนของธนาคารพาณิชย์เอง

ในการศึกษาคั้งนี้จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาตัวแปรที่มีผลต่อปริมาณเงินกู้ยืมของธนาคารพาณิชย์ไทยทั้งระบบ โดยใช้ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) แบบอนุกรมเวลา (Time Series Data) ในความถี่แบบรายเดือน ระยะเวลารวมทั้งสิ้น 15 ปี เริ่มตั้งแต่เดือนมกราคม 2544 ถึง เดือนธันวาคม 2558 รวม 180 เดือน ซึ่งตัวแปรที่ใช้เป็นตัวแปรที่คาดว่าจะส่งผลกระทบต่อปริมาณการกู้ยืมเงินของธนาคารพาณิชย์ทั้งระบบ ได้แก่ ปริมาณเงินความหมายกว้าง (M2), อัตราส่วนเงินให้สินเชื่อต่อเงินฝากของธนาคารพาณิชย์ (Loan/Deposit Ratio), ปริมาณเงินกองทุนของธนาคารพาณิชย์ทั้งระบบ (Capital Fund), ปริมาณสินทรัพย์รวมของธนาคารพาณิชย์ (Asset), ดัชนีราคาตลาดหลักทรัพย์ (SET Index), ดัชนีราคาผู้บริโภคชุดทั่วไป (Consumer Price Index), อัตราแลกเปลี่ยน (บาท/ดอลลาร์สหรัฐอเมริกา) (Exchange Rate) และ อัตราดอกเบี้ยให้กู้ยืมระหว่างธนาคาร (ร้อยละ) (Interbank Rate)

จากการวิเคราะห์พบว่าตัวแปรอิสระที่เลือกมามีความสัมพันธ์กันค่อนข้างสูง หรือเกิดปัญหา Multicollinearity จึงทำการตัดตัวแปรบางตัวที่มีความสัมพันธ์กันสูงออกเพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าว เหลือตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาในครั้งนี้ ได้แก่ ปริมาณเงินความหมายกว้าง (M2), อัตราส่วนเงินให้สินเชื่อต่อเงินฝากของธนาคารพาณิชย์ (Loan/Deposit Ratio), อัตราแลกเปลี่ยน (บาท/ดอลลาร์สหรัฐอเมริกา) (Exchange Rate) และ อัตราดอกเบี้ยให้กู้ยืมระหว่างธนาคาร (ร้อยละ) (Interbank Rate)

ในการศึกษาใช้วิธีกำลังสองน้อยที่สุด (Ordinary Least Square-OLS) พบว่าตัวแปรที่ส่งผลกระทบต่อปริมาณเงินกู้ยืมของธนาคารพาณิชย์คือ ปริมาณเงินความหมายกว้าง (M2) และ สัดส่วนเงินให้กู้ยืมต่อเงินฝาก (Loan/debt ratio) ผลการศึกษาสรุปได้ดังนี้

ปริมาณเงินความหมายกว้าง (M2) มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับปริมาณเงินกู้ยืมรวมของธนาคารพาณิชย์ไทยทั้งระบบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 โดยเมื่อ

อัตราส่วนปริมาณสินเชื่อต่อปริมาณเงินฝากเพิ่มขึ้นร้อยละ 1 จะทำให้ปริมาณเงินกู้ยืมของธนาคารพาณิชย์ไทยทั้งระบบเพิ่มขึ้น 60,000 ล้านบาท เนื่องจากธนาคารพาณิชย์ถือเป็นช่องทางในการส่งผ่านการดำเนินนโยบายการเงินของรัฐบาลโดยการกำหนดระบบการใช้จ่ายเงิน การเพิ่มหรือลดปริมาณเงิน

สัดส่วนเงินให้กู้ยืมต่อเงินฝากเป็นปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุด อัตราส่วนปริมาณสินเชื่อต่อปริมาณเงินฝาก (LTD) มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับปริมาณเงินกู้ยืมรวมของธนาคารพาณิชย์ไทยทั้งระบบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 โดยเมื่ออัตราส่วนปริมาณสินเชื่อต่อปริมาณเงินฝากเพิ่มขึ้นร้อยละ 1 จะทำให้ปริมาณเงินกู้ยืมของธนาคารพาณิชย์ไทยทั้งระบบเพิ่มขึ้น 3,407,157 ล้านบาท ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ หากอัตราส่วนสินเชื่อต่อเงินฝากของธนาคารพาณิชย์สูงขึ้น จะส่งผลให้เงินกู้ยืมของธนาคารพาณิชย์สูงขึ้นด้วย เนื่องจากเมื่อปริมาณสินเชื่อที่ธนาคารปล่อยกู้ให้แก่ประชาชนสูงกว่าปริมาณเงินฝากอาจส่งผลกระทบต่อสภาพคล่องของธนาคารพาณิชย์ จึงต้องกู้ยืมจากแหล่งเงินทุนอื่นเพื่อบริหารเงินทุนไว้ให้เพียงพอในการขยายสินเชื่อ

5.2 ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

ธนาคารที่จะต้องดำเนินกิจการอย่างรอบคอบรักษาความแข็งแกร่งเพื่อที่จะสามารถดึงดูดและรักษาเงินฝากจากประชาชน ซึ่งถือเป็นแหล่งเงินทุนที่มีต้นทุนที่ต่ำที่สุด

สำหรับประชาชนก็จะได้รับผลกระทบโดยตรง ซึ่งในปัจจุบัน กรณีการฝากเงินที่มีการจำกัดการค้ำประกันเงินฝากจากเดิมที่คุ้มครองแบบไม่จำกัดจำนวนและนำเอาระบบประกันเงินฝากแบบจำกัดวงเงินมาใช้ นั่นก็แปลว่าเงินฝากของประชาชนจะไม่ได้รับการค้ำประกัน 100 % อีกต่อไป การฝากเงินก็มีความเสี่ยงเสมือนการลงทุนในตราสารหนี้ของธนาคาร เมื่อถึงเวลานั้นผู้ฝากเงินจำเป็นต้องพิจารณาเปรียบเทียบ แสวงหาข้อมูลและแยกแยะฐานะความเสี่ยงของธนาคารที่รับฝากเงิน นำไปสู่การเลือกธนาคารที่มีความแข็งแกร่ง ดังนั้น การที่ประชาชนมีความรู้ ความเข้าใจให้ ความสำคัญกับฐานะและผลการดำเนินการของธนาคาร เปรียบเทียบความแตกต่างและติดตามการเปลี่ยนแปลงในฐานะการเงิน ประกอบการตัดสินใจในการฝาก จะนำไปสู่การสร้างวินัยให้กับ

5.3 ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

1. แหล่งการกู้ยืมเงินของธนาคารพาณิชย์มาจากทั้งในประเทศและต่างประเทศ ซึ่งอาจมีปัจจัยที่แตกต่างกัน การศึกษาในครั้งต่อไป ควรแยกการศึกษาออกเป็น 2 กลุ่ม คือ ปัจจัยที่มีผลต่อการกู้ยืมเงินในประเทศ และ การกู้ยืมเงินจากต่างประเทศ

2. เพิ่มตัวแปรอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องเข้าไปในแบบจำลอง เช่น รายได้ภาคครัวเรือน ปริมาณเงินทุนไหลเข้า หนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPL) และการความสามารถในการทำกำไร (Profitability) เป็นต้น

บรรณานุกรม

- โครงการเครือข่ายห้องสมุดในประเทศไทย. (2559). สืบค้นจาก
<http://tdc.thailis.or.th/tdc/basic.php>.
- จิราภรณ์ ชาวงษ์. (2544). *เศรษฐศาสตร์มหภาค ทฤษฎีและนโยบาย*. กรุงเทพมหานคร : เพียร์สัน
 เอ็ดดูเคชั่น อินโดไชน่า.
- ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. (2559). *ดัชนีราคาตลาดหลักทรัพย์*. สืบค้นจาก
http://www.set.or.th/th/market/market_statistics.html.
- ธนาคารแห่งประเทศไทย. (2559ก). *เงินกู้ยืมของธนาคารพาณิชย์*. สืบค้นจาก [www. 2.bot.or.th](http://www.2.bot.or.th).
- ธนาคารแห่งประเทศไทย. (2559ข). *เงินให้สินเชื่อ เงินฝาก และอัตราส่วนเงินให้สินเชื่อต่อเงินฝาก
 ของธนาคารพาณิชย์*. สืบค้นจาก [www. 2.bot.or.th](http://www.2.bot.or.th).
- ธนาคารแห่งประเทศไทย. (2559ค). *เงินกู้ยืมของธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทย ปริมาณเงิน
 ความหมายกว้าง อัตราส่วนของสินเชื่อต่อเงินฝากของธนาคารพาณิชย์ ปริมาณเงินกองทุน
 ของธนาคารพาณิชย์ อัตราแลกเปลี่ยน (บาท/ดอลลาร์สหรัฐอเมริกา) ดัชนีราคาผู้บริโภค
 อัตราดอกเบี้ยซื้อคืนพันธบัตร 1 วัน และปริมาณสินทรัพย์รวมของธนาคารพาณิชย์* สืบค้น
 จาก <https://www.bot.or.th/Thai/Statistics/Pages/default.aspx>.
- ธรรมรักษ์ หมั่นจักร. (2555). *นโยบายการเงิน ทฤษฎีและหลักปฏิบัติ* (พิมพ์ครั้งที่ 3).
 กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปิยะมาศ ห่อทอง. (2551). *ปริมาณเงินกู้ยืมของธนาคารพาณิชย์ทั้งระบบ*. สารนิพนธ์ปริญญา
 มหบัญชิต, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- พฤตสรรค์ สุทธิไทยเมธี. (2553). *เศรษฐมิติประยุกต์เพื่อการวิจัย*. กรุงเทพมหานคร : ดวงแก้ว.
- วเรศ อุปปาดิก. (2544). *เศรษฐศาสตร์การเงินและการธนาคาร* (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพมหานคร:
 มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- วีรวัลย์ ศาลาทิพ (2540). *ปัจจัยกำหนดเงินกู้ยืมจากต่างประเทศของธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทย*.
 วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มหบัญชิต, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สมาคมสถาบันการศึกษาการธนาคารและการเงินไทย. (2549). *คู่มือการเงินการธนาคารสำหรับ
 นักการธนาคารไทย* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร : เอราวัณการพิมพ์.

ภาคผนวก ก.

ตารางแสดงข้อมูลที่ใช้ในการคำนวณ

ปี	ปริมาณเงินกู้ยืม รวม (ล้านบาท)	ปริมาณเงิน ความหมายกว้าง (ล้านบาท)	อัตราส่วนเงินให้ สินเชื่อต่อเงินฝาก (ร้อยละ)	อัตรา แลกเปลี่ยน (บาท/ดอลลาร์)	อัตราดอกเบี้ย ให้กู้ยืมระหว่าง ธนาคาร (ร้อยละ)
ม.ค. 2544	837,989	6,249,154	0.86	43.1187	2.01
ก.พ. 2544	842,937	6,269,772	0.86	42.6386	1.55
มี.ค. 2544	844,344	6,303,064	0.86	43.9021	1.47
เม.ย. 2544	849,352	6,333,728	0.86	45.4572	1.53
พ.ค. 2544	866,490	6,332,810	0.85	45.4765	1.60
มิ.ย. 2544	791,653	6,317,791	0.85	45.2422	2.13
ก.ค. 2544	814,405	6,345,750	0.85	45.6178	2.38
ส.ค. 2544	778,504	6,384,900	0.86	44.9003	2.16
ก.ย. 2544	786,859	6,426,245	0.84	44.3347	2.59
ต.ค. 2544	726,629	6,464,136	0.81	44.7210	2.24
พ.ย. 2544	729,970	6,531,401	0.80	44.4083	2.18
ธ.ค. 2544	679,429	6,561,477	0.79	43.9062	2.14
ม.ค. 2545	714,662	6,487,866	0.79	44.0215	1.92
ก.พ. 2545	686,911	6,550,820	0.79	43.8204	1.95
มี.ค. 2545	688,266	6,560,345	0.79	43.3876	1.80
เม.ย. 2545	688,070	6,601,886	0.81	43.4182	1.80
พ.ค. 2545	675,082	6,603,044	0.80	42.7939	1.67
มิ.ย. 2545	635,221	6,591,390	0.81	42.1511	1.70
ก.ค. 2545	654,145	6,621,959	0.81	41.2049	1.71
ส.ค. 2545	657,894	6,718,939	0.80	42.1784	1.75
ก.ย. 2545	686,338	6,475,300	0.85	42.8223	1.84
ต.ค. 2545	658,333	6,515,120	0.84	43.6571	1.76
พ.ย. 2545	640,448	6,601,101	0.84	43.3176	1.64

ตารางแสดงข้อมูลที่ใช้ในการคำนวณ (ต่อ)

ปี	ปริมาณเงินกู้ยืม รวม (ล้านบาท)	ปริมาณเงิน ความหมายกว้าง (ล้านบาท)	อัตราส่วนเงินให้ สินเชื่อต่อเงินฝาก (ร้อยละ)	อัตรา แลกเปลี่ยน (บาท/ดอลลาร์)	อัตราดอกเบี้ย ให้กู้ยืมระหว่าง ธนาคาร (ร้อยละ)
ธ.ค. 2545	613,645	6,647,163	0.85	43.2767	1.59
ม.ค. 2546	628,439	6,708,980	0.85	42.7711	1.49
ก.พ. 2546	638,387	6,744,902	0.85	42.8767	1.42
มี.ค. 2546	619,805	6,764,780	0.85	42.7501	1.57
เม.ย. 2546	630,796	6,753,759	0.85	42.8793	1.64
พ.ค. 2546	639,974	6,813,724	0.85	42.1477	1.57
มิ.ย. 2546	604,726	6,789,337	0.84	41.6548	1.56
ก.ค. 2546	624,898	6,815,861	0.84	41.7772	1.03
ส.ค. 2546	623,491	6,855,082	0.84	41.6651	1.07
ก.ย. 2546	619,084	6,874,850	0.84	40.4970	1.10
ต.ค. 2546	594,345	6,908,188	0.84	39.7279	1.11
พ.ย. 2546	603,390	7,037,122	0.82	39.9048	1.12
ธ.ค. 2546	586,414	7,062,321	0.84	39.7113	1.03
ม.ค. 2547	540,824	7,151,604	0.83	39.0928	1.02
ก.พ. 2547	528,761	7,193,916	0.83	39.0964	1.05
มี.ค. 2547	535,832	7,217,432	0.84	39.4517	1.04
เม.ย. 2547	490,609	7,311,111	0.83	39.4415	1.00
พ.ค. 2547	488,358	7,321,453	0.83	40.5678	1.00
มิ.ย. 2547	521,334	7,238,006	0.85	40.8035	1.02
ก.ค. 2547	525,397	7,340,362	0.84	40.9353	1.07
ส.ค. 2547	534,086	7,349,312	0.84	41.5032	1.13
ก.ย. 2547	698,589	7,380,276	0.88	41.4710	1.45
ต.ค. 2547	688,983	7,416,781	0.87	41.3138	1.52
พ.ย. 2547	674,102	7,482,921	0.87	40.3416	1.66
ธ.ค. 2547	717,607	7,471,427	0.88	39.2197	1.79

ตารางแสดงข้อมูลที่ใช้ในการคำนวณ (ต่อ)

ปี	ปริมาณเงินกู้ยืม รวม (ล้านบาท)	ปริมาณเงิน ความหมายกว้าง (ล้านบาท)	อัตราส่วนเงิน ให้สินเชื่อต่อ เงินฝาก(ร้อยละ)	อัตรา แลกเปลี่ยน (บาท/ดอลลาร์)	อัตราดอกเบี้ย ให้กู้ยืมระหว่าง ธนาคาร (ร้อยละ)
ม.ค. 2548	670,810	7,549,685	0.86	38.7502	1.89
ก.พ. 2548	700,677	7,605,551	0.86	38.4796	1.88
มี.ค. 2548	771,425	7,564,577	0.87	38.6061	1.93
เม.ย. 2548	778,960	7,573,975	0.87	39.5287	2.05
พ.ค. 2548	799,546	7,584,914	0.88	39.8378	2.19
มิ.ย. 2548	760,427	7,540,229	0.89	40.9221	2.35
ก.ค. 2548	729,618	7,617,994	0.88	41.7628	2.53
ส.ค. 2548	708,856	7,674,933	0.88	41.1914	2.68
ก.ย. 2548	707,021	7,739,816	0.88	41.0518	3.07
ต.ค. 2548	622,233	7,751,572	0.90	40.9075	3.37
พ.ย. 2548	595,583	7,878,790	0.89	41.1240	3.67
ธ.ค. 2548	657,307	7,926,921	0.90	41.0747	3.80
ม.ค. 2549	618,873	8,113,019	0.87	39.6158	3.97
ก.พ. 2549	612,652	8,147,370	0.87	39.4094	4.14
มี.ค. 2549	727,442	8,211,938	0.87	38.9776	4.31
เม.ย. 2549	633,368	8,281,490	0.86	37.9933	4.56
พ.ค. 2549	652,128	8,348,131	0.87	38.0132	4.61
มิ.ย. 2549	690,006	8,242,379	0.88	38.3499	4.76
ก.ค. 2549	653,708	8,326,335	0.86	38.0043	4.88
ส.ค. 2549	664,898	8,397,801	0.86	37.6357	4.87
ก.ย. 2549	775,802	8,405,273	0.87	37.4289	4.88
ต.ค. 2549	712,885	8,439,277	0.87	37.3380	4.95
พ.ย. 2549	713,503	8,579,081	0.87	36.5437	4.93
ธ.ค. 2549	822,171	8,573,377	0.89	35.8337	4.85

ตารางแสดงข้อมูลที่ใช้ในการคำนวณ (ต่อ)

ปี	ปริมาณเงินกู้ยืม รวม (ล้านบาท)	ปริมาณเงิน ความหมายกว้าง (ล้านบาท)	อัตราส่วนเงิน ให้สินเชื่อต่อ เงินฝาก(ร้อยละ)	อัตรา แลกเปลี่ยน (บาท/ดอลลาร์)	อัตราดอกเบี้ย ให้กู้ยืมระหว่าง ธนาคาร (ร้อยละ)
ม.ค. 2550	760,968	8,680,470	0.86	35.9710	4.84
ก.พ. 2550	777,473	8,818,334	0.86	35.7351	4.73
มี.ค. 2550	887,605	8,890,318	0.88	35.0578	4.48
เม.ย. 2550	783,733	8,947,299	0.86	34.8747	4.17
พ.ค. 2550	814,331	9,018,406	0.86	34.6158	3.88
มิ.ย. 2550	944,613	8,907,713	0.89	34.5825	3.48
ก.ค. 2550	872,444	9,011,771	0.87	33.7113	3.37
ส.ค. 2550	859,269	9,006,493	0.88	34.1975	3.20
ก.ย. 2550	911,031	8,987,676	0.89	34.2606	3.22
ต.ค. 2550	827,149	9,042,183	0.89	34.1689	3.20
พ.ย. 2550	867,412	9,064,702	0.90	33.8843	3.23
ธ.ค. 2550	1,055,712	9,109,468	0.94	33.7044	3.20
ม.ค. 2551	976,344	9,187,093	0.93	33.1846	3.16
ก.พ. 2551	920,083	9,323,362	0.96	32.6045	3.18
มี.ค. 2551	971,540	9,393,191	0.98	31.4561	3.17
เม.ย. 2551	944,523	9,421,386	0.99	31.5916	3.16
พ.ค. 2551	1,009,162	9,433,919	1.01	32.1136	3.15
มิ.ย. 2551	1,263,130	9,296,182	1.04	33.2025	3.12
ก.ค. 2551	1,217,690	9,272,924	1.04	33.5030	3.31
ส.ค. 2551	1,187,752	9,398,207	1.05	33.8556	3.45
ก.ย. 2551	1,172,768	9,409,979	1.05	34.2905	3.70
ต.ค. 2551	1,148,921	9,521,639	1.07	34.4285	3.67
พ.ย. 2551	1,140,123	9,726,816	1.06	35.0905	3.59
ธ.ค. 2551	1,196,719	9,944,331	1.05	35.0350	2.71

ตารางแสดงข้อมูลที่ใช้ในการคำนวณ (ต่อ)

ปี	ปริมาณเงินกู้ยืม รวม (ล้านบาท)	ปริมาณเงิน ความหมายกว้าง (ล้านบาท)	อัตราส่วนเงิน ให้สินเชื่อต่อ เงินฝาก(ร้อยละ)	อัตรา แลกเปลี่ยน (บาท/ดอลลาร์)	อัตราดอกเบี้ย ให้กู้ยืมระหว่าง ธนาคาร (ร้อยละ)
ม.ค. 2552	1,161,127	10,045,127	1.04	34.9168	2.12
ก.พ. 2552	1,217,488	10,203,876	1.05	35.3258	1.76
มี.ค. 2552	1,256,777	10,232,878	1.05	35.7832	1.29
เม.ย. 2552	1,325,065	10,265,384	1.05	35.4573	1.04
พ.ค. 2552	1,322,636	10,298,533	1.06	34.5738	1.02
มิ.ย. 2552	1,367,895	10,133,737	1.06	34.1377	1.02
ก.ค. 2552	1,388,768	10,004,115	1.08	34.0492	1.06
ส.ค. 2552	1,417,542	10,107,571	1.09	34.0205	1.06
ก.ย. 2552	1,412,022	10,112,601	1.09	33.8284	1.12
ต.ค. 2552	1,463,874	10,180,345	1.09	33.4118	0.99
พ.ย. 2552	1,552,980	10,346,929	1.10	33.2840	0.98
ธ.ค. 2552	1,567,951	10,617,007	1.10	33.2322	1.00
ม.ค. 2553	1,731,175	10,602,159	1.12	33.0353	0.96
ก.พ. 2553	1,720,075	10,684,516	1.12	33.1491	0.98
มี.ค. 2553	1,730,980	10,855,584	1.13	32.5077	0.99
เม.ย. 2553	1,863,446	10,831,823	1.15	32.2877	1.00
พ.ค. 2553	1,786,550	11,001,454	1.14	32.3946	1.02
มิ.ย. 2553	1,792,845	10,846,405	1.12	32.4723	1.01
ก.ค. 2553	2,032,089	10,887,102	1.17	32.3265	1.25
ส.ค. 2553	2,057,370	10,968,079	1.18	31.7424	1.39
ก.ย. 2553	1,977,603	11,116,093	1.15	30.8341	1.53
ต.ค. 2553	2,375,747	11,323,290	1.22	29.9704	1.55
พ.ย. 2553	2,430,209	11,497,553	1.22	29.8860	1.53
ธ.ค. 2553	2,179,661	11,778,816	1.17	30.1176	1.80

ตารางแสดงข้อมูลที่ใช้ในการคำนวณ (ต่อ)

ปี	ปริมาณเงินกู้ยืม รวม (ล้าน บาท)	ปริมาณเงิน ความหมายกว้าง (ล้านบาท)	อัตราส่วนเงิน ให้สินเชื่อต่อ เงินฝาก (ร้อยละ)	อัตรา แลกเปลี่ยน (บาท/ดอลลาร์)	อัตราดอกเบี้ย ให้กู้ยืมระหว่าง ธนาคาร (ร้อยละ)
ม.ค. 2554	2,558,155	11,819,558	1.24	30.5839	1.97
ก.พ. 2554	2,707,785	12,157,857	1.25	30.7164	2.11
มี.ค. 2554	2,616,778	12,284,432	1.23	30.3684	2.23
เม.ย. 2554	2,843,260	12,482,018	1.28	30.0541	2.34
พ.ค. 2554	2,765,417	12,560,752	1.27	30.2456	2.53
มิ.ย. 2554	2,885,417	12,603,860	1.27	30.5173	2.84
ก.ค. 2554	2,920,685	12,789,364	1.27	30.0732	3.02
ส.ค. 2554	2,922,843	12,873,805	1.27	29.8835	3.18
ก.ย. 2554	3,069,916	12,902,724	1.26	30.4244	3.37
ต.ค. 2554	3,038,751	13,143,623	1.24	30.8905	3.38
พ.ย. 2554	2,994,344	13,322,634	1.24	30.9566	3.42
ธ.ค. 2554	2,941,272	13,559,887	1.22	31.2191	3.15
ม.ค. 2555	3,023,346	13,685,179	1.23	31.5779	3.10
ก.พ. 2555	3,101,664	13,812,583	1.24	30.7281	2.90
มี.ค. 2555	3,058,847	13,890,275	1.20	30.6963	2.88
เม.ย. 2555	2,986,222	13,809,076	1.19	30.8882	2.91
พ.ค. 2555	2,969,114	13,843,465	1.21	31.3418	2.92
มิ.ย. 2555	2,644,002	14,012,989	1.15	31.6558	2.94
ก.ค. 2555	2,429,098	14,137,981	1.12	31.6549	2.94
ส.ค. 2555	2,308,216	14,262,286	1.11	31.4356	2.92
ก.ย. 2555	2,272,587	14,544,495	1.09	30.9991	2.92
ต.ค. 2555	2,166,226	14,693,033	1.09	30.6937	2.83
พ.ย. 2555	2,248,746	14,885,842	1.10	30.7092	2.69
ธ.ค. 2555	2,366,894	14,966,786	1.10	30.6366	2.69

ตารางแสดงข้อมูลที่ใช้ในการคำนวณ (ต่อ)

ปี	ปริมาณเงินกู้ยืม รวม (ล้านบาท)	ปริมาณเงิน ความหมายกว้าง (ล้านบาท)	อัตราส่วนเงิน ให้สินเชื่อต่อ เงินฝาก(ร้อยละ)	อัตรา แลกเปลี่ยน (บาท/ดอลลาร์)	อัตราดอกเบี้ย ให้กู้ยืมระหว่าง ธนาคาร (ร้อยละ)
ม.ค. 2556	2,274,394	15,011,043	1.11	30.0686	2.70
ก.พ. 2556	2,374,440	15,093,451	1.12	29.8252	2.71
มี.ค. 2556	2,444,383	15,213,310	1.13	29.5191	2.70
เม.ย. 2556	2,446,879	15,262,620	1.13	29.0765	2.70
พ.ค. 2556	2,506,362	15,477,624	1.13	29.7840	2.68
มิ.ย. 2556	2,607,333	15,445,958	1.13	30.8390	2.48
ก.ค. 2556	2,443,803	15,434,442	1.11	31.1306	2.47
ส.ค. 2556	2,414,968	15,506,417	1.11	31.6133	2.45
ก.ย. 2556	2,277,509	15,575,531	1.10	31.7143	2.46
ต.ค. 2556	2,245,935	15,625,351	1.10	31.2181	2.46
พ.ย. 2556	2,333,986	15,821,436	1.10	31.6403	2.46
ธ.ค. 2556	2,497,214	16,062,225	1.10	32.3538	2.20
ม.ค. 2557	2,370,947	16,129,905	1.09	32.9430	2.20
ก.พ. 2557	2,281,968	16,213,245	1.08	32.6514	2.19
มี.ค. 2557	2,401,026	16,187,342	1.10	32.3936	2.05
เม.ย. 2557	2,363,280	16,167,460	1.11	32.3198	1.95
พ.ค. 2557	2,523,011	16,154,054	1.13	32.5304	1.93
มิ.ย. 2557	2,417,780	16,119,809	1.11	32.5144	1.96
ก.ค. 2557	2,410,593	16,085,806	1.12	32.1011	1.95
ส.ค. 2557	2,317,387	16,134,501	1.12	32.0089	1.96
ก.ย. 2557	2,253,795	16,198,357	1.10	32.1887	1.96
ต.ค. 2557	2,250,396	16,314,074	1.11	32.4575	1.97
พ.ย. 2557	2,174,078	16,554,381	1.09	32.7925	1.95
ธ.ค. 2557	2,076,603	16,809,254	1.07	32.9082	1.96

ตารางแสดงข้อมูลที่ใช้ในการคำนวณ (ต่อ)

ปี	ปริมาณเงินกู้ยืม รวม (ล้านบาท)	ปริมาณเงิน ความหมายกว้าง (ล้านบาท)	อัตราส่วนเงิน ให้สินเชื่อต่อ เงินฝาก (ร้อยละ)	อัตรา แลกเปลี่ยน (บาท/ดอลลาร์)	อัตราดอกเบี้ย ให้กู้ยืมระหว่าง ธนาคาร (ร้อยละ)
ม.ค. 2558	2,015,611	16,943,991	1.07	32.7378	1.96
ก.พ. 2558	1,989,056	17,109,834	1.08	32.5715	1.96
มี.ค. 2558	1,946,400	17,190,854	1.07	32.6340	1.78
เม.ย. 2558	1,980,162	17,164,225	1.08	32.5163	1.68
พ.ค. 2558	1,914,792	17,188,607	1.07	33.5589	1.45
มิ.ย. 2558	2,001,188	17,101,587	1.08	33.7316	1.46
ก.ค. 2558	2,008,831	17,069,171	1.09	34.3114	1.46
ส.ค. 2558	1,990,502	17,025,421	1.09	35.4279	1.46
ก.ย. 2558	1,943,735	17,077,885	1.07	36.0243	1.46
ต.ค. 2558	1,928,405	17,198,417	1.09	35.7178	1.46
พ.ย. 2558	2,008,555	17,351,341	1.08	35.7833	1.46
ธ.ค. 2558	2,008,749	17,551,712	1.07	36.0144	1.46

ภาคผนวก ข.

แสดงผลการทดสอบพบปัญหา Autocorrelation โดยพิจารณาค่า Durbin – Watson test

Dependent Variable: Y_BL
 Method: Least Squares
 Date: 12/13/16 Time: 20:35
 Sample (adjusted): 1 180
 Included observations: 180 after adjustments

Variable	Coefficient	Std. Error	t-Statistic	Prob.
X1_M2	0.078766	0.007692	10.24053	0.0000
X2_LTD	4864497.	264175.3	18.41390	0.0000
X6_EXCH	36664.59	8272.791	4.431950	0.0000
X7_INT	50415.32	17246.12	2.923284	0.0039
C	-5677645.	549859.0	-10.32564	0.0000
R-squared	0.931429	Mean dependent var		1436732.
Adjusted R-squared	0.929862	S.D. dependent var		817631.3
S.E. of regression	216538.3	Akaike info criterion		27.43631
Sum squared resid	8.21E+12	Schwarz criterion		27.52500
Log likelihood	-2464.268	Hannan-Quinn criter.		27.47227
F-statistic	594.2763	Durbin-Watson stat		0.086798
Prob(F-statistic)	0.000000			

ผลการแก้ไขปัญหา Autocorrelation

Dependent Variable: Y_BL
 Method: ARMA Maximum Likelihood (OPG - BHHH)
 Date: 12/13/16 Time: 20:37
 Sample: 1 180
 Included observations: 180
 Convergence achieved after 5 iterations
 Coefficient covariance computed using outer product of gradients

Variable	Coefficient	Std. Error	t-Statistic	Prob.
X1_M2	0.059817	0.027112	2.206293	0.0287
X2_LTD	3985310.	196596.0	20.27157	0.0000
X6_EXCH	7434.312	9850.257	0.754733	0.4514
X7_INT	-27211.64	29680.97	-0.916804	0.3605
C	-3374548.	650613.2	-5.186720	0.0000
AR(1)	0.967128	0.020026	48.29370	0.0000
SIGMASQ	3.31E+09	3.26E+08	10.16405	0.0000
R-squared	0.995021	Mean dependent var		1436732.
Adjusted R-squared	0.994849	S.D. dependent var		817631.3
S.E. of regression	58684.59	Akaike info criterion		24.85107
Sum squared resid	5.96E+11	Schwarz criterion		24.97524
Log likelihood	-2229.596	Hannan-Quinn criter.		24.90141
F-statistic	5762.369	Durbin-Watson stat		1.984136
Prob(F-statistic)	0.000000			
Inverted AR Roots	.97			

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-นามสกุล	พิมพ์ลภักษ์ พัฒนชัย
อีเมลล์	p.yingda@gmail.com
ประวัติการศึกษา	วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ บริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน (BBA.) คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยขอนแก่น
ประสบการณ์ทำงาน	ก.พ.2559 – ปัจจุบัน (เจ้าหน้าที่วิเคราะห์สินเชื่อ) บมจ. ธนาคารกรุงไทย มิ.ย. 2555 – ม.ค.2559 (เจ้าหน้าที่ธุรกิจขนาดย่อม) บมจ. ธนาคารไทยพาณิชย์ ก.ค. 2553 – พ.ค. 2555 (Regional Sales Officer) บริษัท ไตกิ้น อินดัสทรีส์ (ประเทศไทย) จำกัด มิ.ย. 2549 - ก.พ. 2552 (Assistant to Director) บริษัท อีสเทิร์น พร็อพเพอร์ตี้ แมเนจเมนท์ จำกัด (ในเครือ Double A)

มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
ข้อตกลงว่าด้วยการอนุญาตให้ใช้สิทธิในวิทยานิพนธ์/สารนิพนธ์

วันที่ 15 เดือน ม.ค. พ.ศ. 2560

ข้าพเจ้า (นาย/นาง/นางสาว) พิมพ์ภัทรา ศิณชัย อยู่บ้านเลขที่ 12

ซอย 1 ถนน งามเกล้า ตำบล/แขวง งามเกล้า

อำเภอ/เขต เมือง จังหวัด สมุทรปราการ รหัสไปรษณีย์ 10270

เป็นนักศึกษาของมหาวิทยาลัยกรุงเทพ รหัสประจำตัว 75800600083

ระดับปริญญา ตรี โท เอก

หลักสูตร วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชา การเงิน

คณะ เศรษฐศาสตร์ ซึ่งต่อไปนี้เรียกว่า “ผู้อนุญาตให้ใช้สิทธิ” ฝ่ายหนึ่ง และ

มหาวิทยาลัยกรุงเทพ ตั้งอยู่เลขที่ 119 ถนนพระราม 4 แขวงพระโขนง เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร

10110 ซึ่งต่อไปนี้เรียกว่า “ผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิ” อีกฝ่ายหนึ่ง ผู้อนุญาตให้ใช้สิทธิ และผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิ ตกลงทำสัญญากันโดยมีข้อความดังต่อไปนี้

ข้อ 1. ผู้อนุญาตให้ใช้สิทธิขอรับรองว่าเป็นผู้สร้างสรรค์และเป็นผู้มีสิทธิแต่เพียงผู้เดียวในงานวิทยานิพนธ์ / สารนิพนธ์หัวข้อ

มี
ปัจจัยที่ส่งผลต่อปริมาณเงินกู้ยืมของภาคครัวเรือนไทย

ซึ่งถือเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต ของมหาวิทยาลัยกรุงเทพ (ต่อไปนี้เรียกว่า “วิทยานิพนธ์/สารนิพนธ์”)

ข้อ 2. ผู้อนุญาตให้ใช้สิทธิตกลงยินยอมให้ผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิโดยปราศจากค่าตอบแทนและไม่มีกำหนดระยะเวลาในการนำวิทยานิพนธ์/สารนิพนธ์ ซึ่งรวมถึงแต่ไม่จำกัดเพียงการทำซ้ำ ดัดแปลง เผยแพร่ต่อสาธารณชน ให้เข้าต้นฉบับหรือสำเนา งาน ให้ประโยชน์อันเกิดจากลิขสิทธิ์แก่ผู้อื่น อนุญาตให้ผู้อื่นใช้สิทธิโดยจะกำหนดเงื่อนไขอย่างหนึ่งอย่างใดด้วยหรือไม่ก็ได้ ไม่ว่าทั้งหมดหรือเพียงบางส่วน หรือการกระทำอื่นใดในลักษณะทำนองเดียวกัน

ข้อ 3. หากกรณีมีข้อขัดแย้งในปัญหาสิทธิในวิทยานิพนธ์/สารนิพนธ์ ระหว่างผู้อนุญาตให้ใช้สิทธิกับ บุคคลภายนอกก็ดี หรือระหว่างผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิกับบุคคลภายนอกก็ดี หรือมีเหตุขัดข้องอื่นๆ เกี่ยวกับ ลิขสิทธิ์ อันเป็นเหตุให้ผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิไม่สามารถนำงานนั้นออกทำซ้ำ เผยแพร่ หรือโฆษณาได้ ผู้อนุญาตให้ใช้สิทธิยินยอมรับผิดชอบและชดเชยค่าเสียหายแก่ผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิในความเสียหายต่างๆ ที่เกิดขึ้นแก่ผู้ได้รับ อนุญาตให้ใช้สิทธิทั้งสิ้น

สัญญานี้ทำขึ้นสองฉบับ มีข้อความเป็นอย่างเดียวกัน คู่สัญญาได้อ่านและเข้าใจข้อความในสัญญาโดยละเอียดแล้ว จึงได้ลงลายมือชื่อไว้เป็นสำคัญต่อหน้าพยาน และเก็บรักษาไว้ฝ่ายละฉบับ

ลงชื่อ.....ผู้อนุญาตให้ใช้สิทธิ
(จิมพ์วิภักดิ์ พจนนชัย)

ลงชื่อ.....ผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิ
(อาจารย์ อัญญา จุลพิสิฐ)

ผู้อำนวยการสำนักหอสมุดและศูนย์การเรียนรู้

ลงชื่อ.....พยาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ กฤติกา ลิ้มลาวัลย์)
รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ลงชื่อ.....พยาน
(ดร.สุมนี ศุภกรโกศัย)

ผู้อำนวยการหลักสูตร/ ผู้รับผิดชอบหลักสูตร